

us
CERASUM
ET
SYLVESTRE
PRUNUM.

OPUS POEMATICOUM.

De Virtutum & Vitiorum pugna. Sive
Electio status in Adolescentia.

5
AUTHORE PRIMO
NOBILI DOMINO ALEXANDRO
MONTGOMRIO SCOTO POETA

Regio, Idiomatis materni
Laureato.

Nunc rursus auctum & in latinos versus translatum
Per T. D. S. P. M. B. P. P.

In gratiam
ILLUSTRIS ET GENEROSI HEROIS
D. ALEXANDRI BRUSSII
CAPITANEI COHORTIS PEDITUM
SCOTORUM, DOMINI DE
KINKAWIL.

Juxta Exemplar impressum Arstanni Francorum, Typis
Fleischmannicis, Anno DOM. 1631.

Edinburgi, Excudebant Hæredes & Successores Andrea Anderson,
Regiæ Majestatis Typographi, Anno DOM. 1696. Et
* Vanales prostant ex Officinâ M. Hen. Knox (in vico vulgo
dicto the Lucken-Booths) è Regione In-
signiorum Domini ROSS.

ILLUSTRI ET GENEROSO DOMINO,
D. ALEXANDRO BRUSSIO
DOMINO DE KINKAWIL
CAPITANEO,

Domino macenati suo observando.

T. D. S. P. M. B. P. P.

M^Aste vir egregiis morum virtutibus ornans
Regificos priscae nobilitatis avos.
Cui toga juncta Sago Phœbi decus Ægide firmat,
Daphnide Pegaseo Palladis arma tegens.
Dum liber ingenium, dextram celer occupat ensis
Gliscit honor patriæ, cuspide fama viget.
Accipe Pieridum, placidâ sed fronte, labores
Nata Caledonicis Carmina sacra jugis.
Frigescunt rigido Boreâ fructusque laborque
Nec Ceraso est recreans Ægoverote sapor.
Sat scio Sylvestri contemnes ludere Pruno
Non tolerant acidos mellea labra cibos.
Sed quod ab indocto nequeunt sperare magistro
Ingenii capiant spe, geniique tui.
Ante liber patrio fuerat sermone Britannus
Prodit in obsequium lingua latina tuum.
Si placet abscondas, vel si placetingere vulgo,
Juro Deos nolo dicier esse meum.

18...74

A D

A^H
Deserui
Roderis
Doctore
Ardent
Lethali
Et ne
Si quia
Montgo
Debetu
Nil no
Ab Pa

♦♦♦

C

SY

Op

E

Casus
Elata
Cum
Cupid
Depo

AD LIBELLUM.

A *H pauper nimis es miser libelle.
Sed pergens populo libenter omni.
Deserui. Tamen hoc scias; profecto
Roderis, laceraberis, lutosus
Doctorum pedibus tereris, ibis
Ardentem vagus in focum, tabacca
Lethali faciem migrante fumo.
Et ne deterius luas cavendum.
Si quid contigerit tamen favoris.
Montgomery tribuas tuo parenti.
Debetur tibi nil nisi cloaca.
Nil nostrum nisi labor. Ergo perge.
Ab Pauper nimis es miser libelle.*

CERASUM
ET
SYLVESTRE PRUNUM.

*Opus Poëmaticum de Virtute & Vitio, Sive Electione Sta-
tus in Adolescentia.*

PROLOGUS.

E *Lorens juvenis sæculi splendoribus
Illecta, sensus occupat rebus, leves,
Inanibus: florum venustis lumina
Coloribus pascens; Volucrum cantibus
Infatuat aures, in virenti permanens
Nemore, secus fluenta lymphida excubans.*

*Casus futuros nesciens, in prosperis
Elata mens adversitatem negligit.
Cum fortè blandus advolat, prædam ratus
Cupido pictas in propinquo cæspite
Deponit alas, ad volandum provocat.*

Cerasum & Sylvestre Prunum.

Commota mox est fervida *Adolescentia*.
 Pennis & arcu *Ameris* armata avolat
 Sed dum repentè ludicris telis agit
 Prædas, *Cupidini* fit heu præda ipsamet.
 Vexat cruentum Marte proprio, pessimus,
 Juvenem *Cupido*, vulneratum, saucium :
 Deridet, oppressum extasi & languoribus.
 Pennis & armis spoliat, & mœstissimum
 Languens, per astra tonitruans abit statim.
 Plorat cruentus, insequens procul *Deum*.
 Frustra fatigans caput, & aciem luminum.
 Diris *Cupidinem* dicat tandem omnibus.
 Nunc ejulata gemitibusque angustias
 Lenire conatur, sed intimus dolor
 Magis magisque crescit, atque exuberat.
Amoris hæc solamina ex armis capit.

Inter dolores, ac labores fortiter
 Vexatus, oppressus siti, & febricitans;
Petra appropinquat *flumini*que, ut frigidas
 Captet per umbras sobrium solatium.
 Cum fortè supra caput, in altitudine
 Saxi, videt *Cerasum* pulchrè mitissimis
 Fructibus onustam, quos siti putat suæ
 Aptissimos, morboque sanando fore.
 Modum tamen viamque carpendi videt
 Nusquam ; sed in viciniore conspicit
Spina, nigrantia *Pruna* plurima. Ambigit
 Durumne carpens iter, in arduo sitam
 Sequi juvet virtutem, & hanc (*CERASUS* notat)
 Stat anxius, vel in patente sæculo,
 (Quod *Spinus* exprimit) frui solatiis
 Modico quietem tempore afferentibus;
 In fine luctibus dolisque tristibus
 Pleno, miserrimam ferentibus necem
PRUNUM jubet *METUS*, *PERICULUM* quoque ut
 Carpat, jubetque idem ipsa *DESPERATIO*.
Spes & *Voluntas*, alterâ cum *AUDACIA*,
 Pro parte disputant, volunt quoque *CERASUM*.
 Contentiosis atterunt tempus diu,
 Verbisque multis expeditum fit nihil.

In fine
 SAPIE
 PERIT
 Ponunt
 Laqueo
 Cætera
 Cerasa,
 Promp
 Præit,
 JUVEN
 Dicit
 Curis,
 Quæ d

CE

R U
 Imbue
 Delitu
 Ismari
 Cerne
 Prom
 Starnu
 Procla
 Postq
 Conce
 Conq
 Fœda
 Virgin
 Crude
 Tum
 Picus
 Subla
 Ranci
 Et va
 Clang
 Pavu
 Conju

Cerasum & Sylvestre Prunum.

In fine tandem litis, accedunt graves
SAPIENTIA, **EXPERIENTIA**, & prudens **DEA**,
PERITIA, ac **RATIO** simul rebus modum
Ponunt. **VOLUNTAS** exulat, suspenditur.
Laqueo suo maligna *Desperatio*.
Cætera cohors concordibus votis petunt
Cerasa, levamen ægro, & optatam parant
Promptè medelam, pariter & **PRUDENTIA**
Præit, **PERITIA** & **RATIO** monstrant viam.
JUVENTA desideria sic explet pia.
Dicit Vale Mundo, suisque noxiis
Curis, adhærens regiæ pacis viæ,
Quæ ducit in vitam ac beatitudinem.

CERASUM ET SYLVESTRE PRUNUM.

De Virtute & Vitio, sive Electione status in
Adolescentia.

RUpe sub arboreâ, viridantibus inclyta sylvam
Flora comis, & mellitis nova gramina stillis
Imbuerat, molli recubans ubi lentus in herba
Delitui, cupiens auram captare salubrem.
Ismariam juxta *volucrem*, *merulamque* sono an
Cernere erat, tenero variatum gutture carmen
Promere, depictis argutam & *acanthida* pennis.
Sturnus edax indefessas *fringillaque Musas*
Proclamant, pulchroque salutant Carmine *Maium*.
Postquam rite suos dulcis *Philomela* peregit
Concentus, mœsto compellans carmine *Progen*,
Conqueritur; lachrymis faciem, pectusque cruore
Fœdat; nam *Tereus* fallaci accensus amore
Virgineum ingressus, thalamum delusit; atroci,
Crudelis postquam secuisset cuspide linguam.
Tum *Cuculus*, *Corvusque* rapax, raucaque *Palumbes*
Picus avis Martis magno clamore dolentem
Subfannat, ereperis explodit *Graculus* odis
Rancidus, ac sterili super illice garrula *Cornix*,
Et vaga, pennatum plusquam omne *Monedula* vulgus
Clangorem ciet, & vexat clamoribus aures.
Pavus & argois vocitabat pictus ocellis
Conjugium, sedet arenti super arbore *Turtur*

Solus amans gemitum, sublata conjuge, *Cunctas*
 Antra colens iterat voces resonabilis *Echo*.
 Flens narransque Dea, ut quondam pulcherrimus umbram
Narcissus spectando suam Puer occidit alto in
 Fonte, putans aliquam dextrâ comprehendere Nympham.
 Nunc pavidî *lepores*, cautique vagantur *echinî*
 Ut matutinas super arva virentia prædas
 Exquirant, celeres nocturna cubilia passim
 Linquentes loca tuta petunt, propè callida *felis*
 Atque *Sciurus* eunt, curvisque *Cuniculus* antris,
 Mollia queis tenui maduerunt tergora rore.
 Et *Meles*, *Vulpes*que, sagax *aper*, altera pastum
 Pars abit, adversos metuens pars altera casus
 Stat vigil, & paribus pars gressibus antra requirit.
 Aura levis mollisque fuit, non turbida ventis,
 Non pluviis mixta aut nebulis non cruda vapore;
 Sed lenis placidusque dies Zephyritida mulcens.

¶ Illic *Pegafides* lachrymis conspergere flores
 Sæpe solent, propter *Phœbi* ornamenta cubilis.
 Prata nitent, liquidis tanquam cristallina guttis
 Dum sua purpurei depressi pondere flores
 Colla solo tenuis in verno vestita colore
 Submittunt, jam rupta aliis, aliisque liquores
 Melliti sparguntur humi, flagrantis ob ignem
Phœbi, florigerum nemus omne opobalsama fundit.

Visa mihi æthereis dignissima mentibus illic
 Mansio, foris enim vitrei pendebat adinstar
 Gemmarum, sylvam exornans cum floribus humor.
 Donec amœna adeo contemplor gaudia luci,
 Extemplo *Natura* novo rapit omine mentem
 Miranti, ut virgulta apibus frondosa caneant
Hyblæis: levibus sugunt hæ roscida florum
 Mella comis, ut ne brumali frigore victus
 Deficiat, reliquæ componunt cærea miro
 Vasa labore, suo pars altera in ordine plenos
 Disponit studiosa favos; sœleter acerbas
 Prudenterque, hyemis conantur fallere vires.
 Nunc ego delicias nemoris formosæque multum
 Virgulta oppositis *Phœbi* gemmantia flammis,
 Magnificis Vatum studiis, qui carmine promant

Grandifono,

Grandifono
 Quorum
 Sed
 Nympha
 Conspic
 Et scopu
 Aëriis;
 Præcipi
 Centupl
 Fragmin
 Allamb
 Inter sa
 Flumin
 Respon
 Triplic
 Intonat
 Non pe
 Copulat
 Ille loc
 Dixer
 ¶ In
 Harmon
 Tristib
 Esuries
 Morphe
 Quippe
 Intend
 Vernat
 Alarum
 Climat
 Ingred
 Attigit
 Induit
 Dædale
 Illice
 Deserit
 In terr
 Appare
 Innocu
 Ex hun

Grandifono, fortique stylo dicenda relinquam,
Quorum arguta rudem præcedit Musa Camœnam.

Sed lætus juxta solem dum solus oberro
Nympharumque choro, per opaca silentia sylvæ,
Conspicio celeri per saxa sonantia cursu:
Et scopulos, rapidum deferri è montibus amnem
Aëriis; magno tandem cum murmure duci
Præcipitem, quem vastus agit gyramine gurgēs
Centuplici, resonans inter scopulosa petrarum
Fragmina, mox iterum spumantia littora tractim
Allambens, ubi pulsa levis se glareæ volvit.
Inter saxa ruens strepitu conterret Olympum.
Fluminis unda gravi, vastæque ad murmura rupes
Respondent; ubi Discantus nulla otia captans
Triplicat, oppositum è vicinis collibus Altum,
Intonat & Bassum Diapason cantibus Echo,
Non perdens Dea læta notam; Longasque, Brevesque
Copulat & minimas (*C sol fa ut*) linea fusas.
Ille locus, quod si verbis audacia detur,
Dixero Castalias superabat Apollinis aulas.

¶ Inter Heliconides licet illic usque morarer
Harmonicos captando sonos, me tœdia nunquam
Tristibus urgerent curis, non languida tandem
Esuries, vel dira fitis, neque blandus ad horam
Morpheus, ingrato tentaret lumina somno.
Quippe per argutam, volucres modulamina sylvam
Intendunt, ubi blandifonis galeata per auras
Vernat *Alauda* modis, adeo gyramine scandit
Alarum subvecta præcul super ignea solis
Climata flammivomi, *Veneris* penetralia donec
Ingrediens *Nati* thalamum pernicibus alis
Attigit, ast avidus prædæ puer, ocyus armis
Induitur, cui Naturæ cecinere Ministri
Dædaleæ volucres vario modulamine laudes.

Illic æthereas subito Deus aliger arcēs
Deserit, & pueri fallaces induit artus
In terras veniens, Papæ! ceu parvulus ille
Apparet Deus! ut quisquam placabilis, insons,
Innocuusve Puer, pharetram celerésque sagittas
Ex humero gerit, atque arcum, qui haud longior ulnâ est:
Involvens

Involvens nivea de Syndone lumina velo.
 Et geminæ ex auro mediis creverę pusillis
 Alæ humeris, super æreo quibus axe volaret.

Hunc ubi continuo ponentem cuncta virenti
 Arma solo intuitus spectatum audacior ivi
 Mirabundus in his totus novitatibus hærens,
 Dum tenet attonitum cæci me vultus *Amoris*,
 Me *Gnydius* rursus spectans rem pectore ficto
 Dissimulat, tacitusque novæ dat retia prædæ
 Forma decens, roseo juvenilis in ore venustas,
 Flaventesque comæ, facilisque statura pusilli
 Corporis audaci nimium mihi vincula primùm
 Injiciunt, puerum dans dextræ jungere dextram
 Talibus agredior dictis. Quo diceris inquam
 Nomine clarè puer? qui te genuere parentes,
 Quodque solum Patriæ? Ridens ait ille: *Cupido*
 Nuncupor, & mater pulchra est *Cythareia* nobis.
 Si quid habes, liber quæcunque negotia manda
 Fare, age, me penes est, tibi quandocunque rogaris
 Inservire; tuum fuerit dare iussa parato:
 Si cupis aurato per candida templa polorum
 Remigio alarum discurrere, ludere pictis
 Per cælum calamis, aut exercere parumper
 Sydereum juvat hunc arcum: Pete quod libet horum,
 Aut alias res mille, mea est tibi prompta voluntas.
 Posce, tene, quodcunque voles. Tunc ambio pennas.

¶ Illex interea Deus hoc sermone morantem
 Affatur, quo te stabilem testeris amicum
 Pignore, si dabitur fraterno munere nostris
 Alarum exuvijs, arcu, pharetrâque volandi
 Libertate frui? quò te portantibus Austris
 Ignotus suprema queas penetrabilia Divum
 Arteque Dædaliâ spectare, & ludere cœlo,
 Aut quamcunque voles deceptam ducere prædam?
 Hæc tua pulchra, puer, dixi, & tam rara supellex
 Divitiis nequit humano sub jure locatis
 Conferri, neque Nobilibus, quos Nauta lapillis
 Portat ab Eois tremulo super æquore regnis,
 Regificis Indorum opibus, Cræsiæ talentis.
 Attamen, ingenuè fatear, me talia multum

Gaudia

Arcus, &

E con

Posside

Sed reve

Colligit

Aurato

Dat late

Vade ai

In quaso

Transmi

¶ In

Conscen

Armaqu

Concess

Icarus u

Conatus

Cum sul

Vincula

Haud se

Conscen

Climata

Lethife

Qua ma

Pectus,

Donec

In mea

Sive m

Sive te

Uror, e

Ac v

Papilio

Sæpe c

Uror an

Indixit

Donec

Quam

Ut stult

Ausus e

Infœlix

Cerasum & Sylvestre Prunum.

Gaudia delectant, mentem rapit inclytus omnem
Arcus, & insignes animus cupit anxius *alas*.

E contra *Idalius*, si sunt tibi munera cordi
Possideas, per me, gratis licet, omine fausto:
Sed revocatus ades. Totasque virentibus herbis
Colligit induvias, mihi pictas applicat *alas*,
Aurato *pharetram* loro subnectit, & *arcum*
Dat lateri, manique ligatur bractea *læva*.
Vade ait, *Æolias* lætus tibi collige vires;
In quasunque animus, Mundi suggererit oras
Transmigra. Hinc liquidas discessi missos in auras.

¶ Interea lævis super astra *Cupidinis* alis
Conscendi, ignitas gēstens fervore *sagittas*;
Armaque læva novo, quorum mihi jura per unum
Concessit Deus ipse diem *Cythærius*. Ecce
Icarus ut quondam malefidis ludere pennis
Conatus, rutilos accessit Apollinis ignes,
Cum subito excussis liquecunt cærea plumis
Vincula, fluctivago submersus in æquore mansit.
Haud secus ipse avidè nimium volitare peroptans,
Conscendi super humano concessa labori
Climata, committens alienis brachia plumis.
Lethiferam eduxi duplici mucrone sagittam
Qua matris puer incestus transfixerat olim
Pectus, & attracto producens cornua nervo,
Donec in alterius collimo vulnera, dirum
In mea crudelis contorpsi pectora lethum.
Sive manu caput arripiam, cremor ignibus atris:
Sive tenens jaculi præacutum cuspide ferrum
Uror, edor, quotiens infandum tango venenum.

Ac veluti solet ardenti se exurere lychno
Papilio, ut volitans flammæ circumdat edacis
Sæpe comam, tali prorsus ratione vel *arcus*
Uror amore mei: tali ignorantia vulnus
Infixit mea sorte mihi: velut ille per ignem
Donec aduratur volitat, sic sponte *sagitta*
Quam petii, mea dextra gravi me vulnere læsit.
Ut stultus quondam *Phaëron* deposcere Patris
Ausus erat solium, Solisque ascendere currus;
Infœlix tali fervore *Cupidinis* arcum

Qualis erat nihil advertens, quo denique pacto
 Me regerem ignorans, crudelia tela cupivi,
 Audacter nimis & stolidè volitando per axem
 Imperia humano generi in concessa petebam;
 Serius heu ! didici celsis graviore ruinam
 Turribus inferri casu, sua fulminis ictu
 Serius excussi docuere pericula montes.
 Serius adverti nimis altè ubi ligna secabam
 Destruxisse oculos proprii sarmenta laboris.
 Serius argutis didici parere Scholarchis,
 Cum rudis exactam trivi sine fruge juventam:
 Serius in proprio vicina pericula damno
 Adverti, utque Phryges sapio, me stulta peritum
 Serius in rebus facit *Experientia* duris.
 Postquam fructiferi periisset temporis usus
 Serius æstivos docuit formica labores.
 Serius invenio nidum dum pullus abivit.
 Serius ablatis, stabulum mihi claudio caballis.
 Serius helleborum dum jam cutis ægra tumescit,
 Serius & Medicum peto, Pollinctore parato.
 Discreto mihi maturum si corde fuisset
 Judicium, non hæc duro discrimina fato
 Novissem, falso nec me *Cythereius* arcu
 Deceptum modo rideret, neque nescius artis
 Prendere tela manu, cæco Duce cæcus *Amore*
 Tentassem infœlix, contra dictamina recti
 Judicii & rationis agens; Me dira *voluntas*
 Præcipitem dedit in crimen, præcordia telo
 Lethifero mihi transfigens fuga nulla jacenti
 Nulla salus nisi mors, gemibundus denique terram
 Tanquam *asinus* peto, qui fueram subvectus, *Alastor*
 Tum *puer*, arridens, bene veneris inquit, Amice,
 Quæ nova, qui reditus, quæ sors, quæ denique tellus
 Prædam sorte tulit? vel quem portare ferinam
 Jussisti, quia sanguineas, geris ecce sagittas.
 Quæso age cum Domino telorum, divide cædem.
 Sæpe velut damni comes est derisio, talis
 Invitum fortuna pati me utrumque coëgit :
Huc illuc resilio quoniam vexabar Amoris
Consilio, nunc frigoribus cruciatus acutis,

Mox iter
 Nunc jub
 Divitia
 Gesta res
 Commoda
 Squalore
 Linquere
 Tam vel
 Anxius
 Membra
 Mortis
 Executio
 Abstulit
 Præpetit
 Irridens
 Vulnera
 Illum
 Donec u
 Lumen,
 Astrorum
 Cœrule
 Denique
 Monstra
 Perpera
 Conditio
 Advenio
 Non sic
 Æra, n
 Verbera
 Si lateb
 Murmur
 Neptun
 Fundam
 Concita
 Iverit i
 Sic ubi
 Obrutus
 Exhalat
 Nunc a
 Disfrum

*Mox iterum gravibus totus cremor ignibus ira ;
Nunc jubet infandis secti me dedere curis,
Divitias famamque sequi, nunc inslyta Mayris
Gesta refert, rursus tot grandia nobilis aula
Commoda, nunc potius sanctum commendat eremi
Squalorem, dum cuncta hominum consortia suadet
Linquere & æternis studium componere rebus.
Tam vehemens mihi lucta fuit, sic speque metuque
Anxius affligebar ubi collapsa fatiscunt
Membra solo tenus & gelidæ Morpheus instar
Mortis habet lassum, Somno sed forte priusquam
Excutor, cunctas Puer implacabilis Idæ
Abstulit exuvias, liquidisque receptus ab Euris
Præpetibus sublimis abit per nubila pennis
Irridens simul, & nihili mea tristitia pendens
Vulnera ; nec durâ tristes notat aure querelas.*

*Illum abscedentem visu procul insequor ardens
Donec utroque mihi placidum defecit ocello
Lumen, ubi varios stupefactus cerno colores
Astrorum, quæ confuso data cernere visu
Cœrulea, & rubicunda, nigra ac viridantis, flava.
Denique quæque duas species objecta figuras
Monstrabat, quia turbatum caput omnia sensit
Perperam : At ah ! quanto jacuisssem tempore tali
Conditione miser, donec fortasse Cupido
Adveniens tanto ferret solatia morbo.
Non sic Idaliis quatiunt Corybantes in antris
Æra, nec ignitas tanto trux Mulciber unquam
Verberat incudes strepitu, Non Æolus omnes
Si latebris ventorum acies dimittat opacis
Murmuret, haud sic terribili commota tridente
Neptunus jactans super ardua sidera, Ponti
Fundamenta freinat ; quantum in regione fragorem
Concitât. aërea. Ah ! quonam Puer ille malignus
Iverit ignoro, vel quas Amor incolat oras.
Sic ubi tristitiâ necor, & languoribus atris
Obrutus heu ! jaceo, cuncto medicamine cassus
Exhalandam animam, sprevi : miserabile Numen
Nunc abiisse querens, gemitu mihi pectus amaro
Disrumpens, iterum me lamentabilis ira*

Insanire iubet, tandem quibus inscius utar
 Consiliis sine spe meditator suspensia demens.

O quam grande malum, quam fors mihi dura videtur

Taliter insidiis *Pueri* succumbere cæci !

Ut quondam infœlix *Dido* moritura dolore,

Funestum lachrymans *Veneris* damnavit alumnium,

Ascanii sub veste, sibi crudele venenum

Fundentem in gremium, sceleratum taliter *arcum*,

Crudele: que *Deum*, diris ter mille dicavi.

Immitis quoniam sic me spoliaverat armis:

Deseruitque adeo miserando vulnere læsum.

¶ Tum *Desiderium*, juxtaque *Audacia*, rursus

Cœperunt prius ignoti mihi semper amici,

Pectus & internas animi succendere vires

Ignibus insolitis, nec enim mihi sanguinis usquam

Gutta superstes erat, nisi quem lethalis adurens

Livor in attractis concoxit frigore venis.

Obsedere animum curæ, sua robora vires

Deficiente pedum obsequio fugere, medullas

Et dolor, & pavidus mœror consumpserat imas.

Sæpæ licet gemitu & lachrymis restinguere flammam

Conarer, penitus mihi pectus & ossa priusquam

Destrueret, tamen heu ! quanto mihi largior unda

Suppetit, intenso tanto magis igne peruror

Contendo studio ingenti confringere metas,

Rumpere vincla necis : sed pallida mortis in ore

Effigies, animi satis indicat ipsa dolorem.

Caumate squallentes artus, lassique veterno,

Pulverulenta cutis, putri velut eruta busto

Ossa jacent, rigidis sibi vix hærentia nervis,

Quin velut oppositis liquefcit ceræ moles

Ignibus, adverti sensim cor triste labores

Abnuere, atque omnem paulatim cedere vitam.

Rumpitur usque adeo morbi cruciatibus ægra

Nervorum compago, adeo jam sensus in omni

Corpore protrusus languet, quod fervidus intus

Bellum livor agens intentet funera membris.

Interdum vis corde manens, contendit atroces

Flammarum vitare minas, dum tentat inani

Robore libertate frui, tam sæpe cupita.

Ast &
 Sollio
 Durit
 Carce
 Quali
 Inter
 Torti
 Fauci
 Pensi
 Impli
 Vi, l
 Scilio
 Multi
 Occu
 Accer
 Nauta
 Et soc
 Nec v
 Nulla
 Dum
 Pregn
 Ferve
 Viscer
 Hic eg
 Japeti
 Armig
 Tormi
 Attam
 Paulati
 Ante f
 Acceler
 Ni fort
 Advola
 Contac
 Excitat
 Huc ill
 Rupe su
 Culus in
 Descend
 Irritant

Ast & talis erat nihili mea cura, labores
 Solliciti magis intendunt tormenta, perurgent
 Durius & lacerum constringunt pectus acerbo
 Carcere, perpetuo sensus languore peremptum.
 Qualis inescatum tenui sub arundine piscem
 Interemit fallax hami labor; Ille vagatur
 Tortilis hinc atque hinc caudæ gyramine, ferrum
 Faucibus attractum conans dimittere, filum
 Pensile sub refluis luctantem fortius undis
 Implicat, inque necem propriâ se nescius urget
 Vi, laqueum magis astringens, cui branchiæ inhærent,
 Scilicet haud aliter mea vis funesta laborem
 Multiplicans, donec curis intenta nefandis
 Occupat ingertum, proprio sibi robore lethum
 Accersens. Miser elato ceu carbasa Ponto
 Nauta movens, ubi vicinas incautus arenas
 Et scopulos nihil advertit sævamque Charybdim.
 Nec vastas syrtes, scyllæi gurgitis iras.
 Nulla queunt animum solari gaudia mœstum:
 Dum dolor accumulatur curas, curæque dolorem
 Pregnantes iterum renovant, dum torridus albor,
 Ferventesque simul flammæ discerpta fatigant
 Viscera, dum requies poenæ fit nulla renata.
 Hic ego (perpetuo veluti pulmone *Prometheus*
Japetides sub rupe jacens religatus, alendam
 Armigeram tolerat volucrum Jovis) effera passus
 Tormina detineor, morsque unguibus imminet atris.
 Attamen exangues animâ lapsante, resurgens
 Paulatim erexi gressus vicina Charontis
 Ante fores stygias conto remisquæ carina
 Accelerat, jam jamquæ manum mihi porrigit atram.
 Ni fortuna foret, qua fors *Caducifer Hermes*
 Advolat & gracili solvit, quo vimine manes,
 Contactum levat, & tremulos sine lumine sensus
 Excitat, hinc titubans, oculos caligine densa
 Huc illuc volvendo feror, Duce nescio quali,
 Rupe sub aëreâ, vicinum lassus ad *amnem*,
 Cuius in Oceanum sinuosa volumina tractim
 Descendunt, molles crepitanti murmure somnos.
 Irritante, leves irrorant graminis herbas,

Usque

Usque supercilium clivi nebulosa petrosum
 Astra petit, nulli loca quondam pervia, duris
 Cautibus, assiduam præruptâ mole ruinam
 Intentans, hic persuadet residere *Voluptas*.
Spes ubi nata vicens, ac *Desperatio* tristis
 Cernuntur. *Cerasus* crescebat frondea saxi
 Vertice nubifero: vicina in valle videre est
Pruna suos nimio rumpentia pondere *spinus*
 Mollia viminibus *cerasorum* pignora, densis
 Subjectis minitantur aquis, ruitura trementes
 Fasciculos miscere, rubet sub gurgite claro
 Umbra velut rutilo ardentes præ sole pyropi.
 Sæpius hos ego conspiciens in littore fructus,
 Sæpius intuitus medio ceu fornice cœli,
 Arboris eximie maturum pondus, avaro
 Lumine, difficilis super *Acroceraunia* gressus,
 Arbor & exiguo tenues in stipite ramos
 Celsa gerens, radix filici vix nuda cohæret.
 Tunc animum subiit *Phœbum* *Peneia* *Daphne*
 Qualiter aspernata fugam dedit, illa per acres
 Dumorum stimulos cursu festina petebat
 Auxilium in latebris, sequitur *DEUS* ocyor Euro,
 Haud aliter *Cerasus* præruptæ in vertice *Petræ*
 Ludit in accesso sitientis germine curas.
 Ars mihi nulla valet, nullæ dant gaudia vires,
 Non mihi suppetias astuta inventio, nullas
 Callida continuis repetita scientia libris
 Suggestit: interea mons arduus æthera tangens
 Horribili terrore caput spectantis in altum
 Concutit, & gradibus fastigia summa petenti
 Si natura locum daret, (invida quippe negavit
 Per glabras penetrare pedum molimine cautes)
 Permetuas tamen instabilis tentare cacumen
 Stipitis, & teneris vitam committere ramis.
 Scilicet aucta viget celsis contermina stellis
 Luxurians præ sole, graves vix prodiga fructus
 Ferre valens radix, tremit ægro pondere lignum.
 Speque metuque tamen dubius moror, arboris almæ
 Sæpius intuitu pellestus, nitor in altum,
 Nunc sisto, raptam variant discrimina mentem.

En Ma
 Quois
 Attent
 Ultra
 Conari
 Scande
 Verbor
 Audit
 Me ser
 Auden
 Perge
 Nil tib
 Ingeni
 Degen
 Non ex
 Mascul
 Mente
 Vivus
 Quis v
 Qui vir
 Distule
 Summa
 Præter
 Laudis
 Audace
 Gloria
 Ingeni
 Pigritia
 Deniqu
 Dedeca
 Justitia
 Improb
 Est opu
 Nam lic
 Occubu
 Non tan
 Vivus in
 Carmini
 Fama t
 Hæc præ

En *Metus* importunus adest, comitante *Periclo*,
 Quis sociata gravis me *Desperatio* mœstum
 Attentare vetant, animo aut præsumere quicquam,
 Ultra quàm valeant humeri, majora lacertis
 Conari. Simul accurrens *Audacia*, suadet
 Scandere, maturare viam, non credere ventis
 Verborum, atque infert; Egomet per multa notavi
 Auditum, & solers sapientum dogmata legi.
 Me senior juvenem docet *Experientia*, Quantum
 Audentes Fortuna juvet, timidosque repellat.
 Perge ait; haud *Metui* credens, contemne *Periculum*.
 Nil tibi crudelis sit *Desperatio*. tales
 Ingenua virtute virum obliviscere nugas.
 Degeneres animos duri discrimina belli
 Non experta movent, non vulnera Martius Heros,
 Mascula vis non permetuit, sed crimen inultâ
 Mente fugam tolerare, cadit non cæsus, & urnam
 Vivus init, quisquis Medicum non morbidus optat.
 Quis valet illustres quondam narrare triumphos,
 Qui virtute sibi laudemque decusque parare
 Distulerit, nec magna sapit? Sublimius ibit
 Summa petens animi generoso robore victor.
 Præterea quem non virtus extollit amicum
 Laudis? & egregiè quondam sua fama coronat
 Audaces tentare animos: durissima dextræ
 Gloria victricis mens est constantior, audax
 Ingenium sed quid vita est, si forte veterno
 Pigritiâque, sequi spernas laudabile nomen?
 Denique quid *Metus* inducit, nisi turpe per ævum
 Dedecus, infamemque necem, virtutis, honoris,
 Justitiæ, & reliquas vitæ melioris obumbrat
 Improbitate sua dotes, quin, incipe, facto
 Est opus; æternam virtute amplectere famam.
 Nam licet haudquaquam fructu potiare, juvabit
 Occubuisse virum validè. Quid? vita recedit,
 Non tamen interitum patitur tua gloria: semper
 Vivus in ore virum volitans, celebrabere vatum
 Carminibus, nunquam cessabit nuncia laudis
 Fama tuæ, sæclis transmittere gesta futuris:
 Hæc præclara sacro scribentur carmina saxo.

Hic

*Hic situs est, sive quem virtus mortalibus oris
 Extulit, ut melior Dominum fortuna coronet.
 Fama dedit vitam decori, decus atbera fame.
 Aggredere, ô magnam facies rem. Dicta Periculum
 Vituperans, ait, Heus paulatim, lentiùs, æquis
 Nitaris gradibus: nimum dare vela secundis
 Turgida ventorum pennis, subvertere prorsus,
 Aut vi per scopulos, lacerandum est ferre cariuam.
 Rectius arbitrio vivens, discrimina, nostro
 Vitabis, si quæ fuerint peragenda, priusquam
 Incipias, consulta petes; meditare futuros
 Maturo casus rerum bis, terque quaterque
 Consilio, limam teneat *Discretio*, facti
 Neu te poeniteat serò, temerarius esse
 Despiciens, rem perpendas. *Audacia* quamvis
 Scandere te jubeat, lapso non crura valebit
 Aut ruptam tibi cervicem sanare, dolebis
 Infœlix alios nisi procurabis amicos.
 Spes te decipiet, deceptum *Audacia* perdet.
 Nota tibi satis ante putem doctrina quid isthæc
 Conculerit, penitus damnabunt te quoque votis!
 Scilicet id fatagunt oratores, nisi fallor,
 Stigmata præteritæ generoso in pectore laudis
 Sculpta tenes, Puer ambustus se cautior, igni
 Subtrahit atque equidem credo, tibi sanguine pectus
 Sudat adhuc, sic sic *Audacia* præstat amicam
 Se tibi. Præterea, raro *Spes* certa, quis æquæ
 Mentis homo non iudicio discernat honesto:
 Num studiis Intellectus, *Audacia* præceps
 In scelus omne ruens, temeraria fervida, præsit?
 Tarda fides adhibenda; aures hortatibus implet,
 Ridebit tua damna hilaris, lapsusque relinquet.
 Consilium verò pulchrum quasi suadeat, omnes
 Vendere opes partas, alienâ & vivere quadrâ.
 Quin potius præceptorum mandata facesse,
 Comoda qui doceant præsentis quærere lucri,
 Et mala venturi vitare pericula damni.
 Sæpe oculos animosque tegit temerarius error
 Ignavis, dum non curant quid sera reportet
 Vespera, vel quanti comitentur gaudia luctus.
 Regula iustitiæ est, tibi quam sapientia multum*

Comm
 Omnia
 Tempu
 Post m
 Nunqu
 Nullus
 Nullan
 Qui pr
 Quo te
 Atropos
 Omine
 Licia,
 Gaudia
 Quam
 Omne
 Proxim
 Tardius
 Me men
 Castra
 Frigidu
 Fertur
 Inconsta
 Mens in
 Et mode
 Et cupis
 Carmini
 Egregiu
 Saxa cap
 Cuncta
 Colchica
 Fama tib
 Pruna lic
 Quantum
 Quantu
 Percipier
 Ferventer
 Incautum
 Perfice,
 Fusa palu
 Nonne fo

Commendat: quandoque tuo conduceet honori.

Omnia maturo peragras cum tempore, lapsum

Tempus enim revocare nequīs. Dolor instat & ira,

Post male neglectos pretiosi temporis usus.

Nunquid adhuc superest post funera fortibus ausis

Nullus honor nisi te vanâ pro laude truces?

Nullanē laus, manes alia manet arte sepultos

Qui proprio scelerare manus in sanguine nolint?

Quo tenet arbitrio funestum lurida cultrum

Atropos, aut quonam *Lachesis* tua stamina nevit

Omne? adhuc nescis *Propria* cur sponte resolvās

Licia, quæ glomerat primū crescentia *Clotho*?

Gaudia ne abjicies vitæ prius omnia retro,

Quam *DEUS* arbitrio tollat data fœdera nostro.

Omne nimis cadit in vitium. Nimis alta ruinæ

Proxima sunt; Nimium fundo vicina, resurguat

Tardius; Audaces nimium, (legisse frequenter

Me memini) sine laude cadunt; Stupidique priusquam

Castra vident inimica, fugam meditantur. At urens

Frigidus & nimium, stomacho, cibus esse nocivus

Fertur apud Medicos. Per plurima signa notavi

Inconstanti hominem cerebro te. mille reverterat

Mens incerta modos, nec adhuc exacta voluntas;

Et modo desperas, modo vis tentare pigetquē,

Et cupis, & non vis, cœli vaga laudibus æquet

Carminibus te fama, canant te mille Poëtæ.

Egregium decus, allidas tamen ipse beatum ad

Saxa caput, vel comminuas vir Nobilis ossa

Cuncta prius, te *Theſſalicis Medea* venenis

Colchica si poterit redivivum proferat: Et quid

Fama tibi, postquam miserabile transfigis ævum?

Pruna licet spernas, humili crescentia *ſpino*,

Quantumvis attrita putes ingrata palato,

Quantus in hoc lateat fructu favor, inde medelam

Percipiens mihi testis eris, satis apta superque

Ferventem experire sitim reſtinguere, quā te

Incautum vexat malè circumſpecta *juventus*.

Perſice, rumpe moras, juveniles deſine flammas.

Fuſa palus luteis premit orta incendia lymphis.

Nonne foret ſatius *pruno* dum tempus, amaro

Te patitur, jam jam nullo impediēte periclo,
 Mortiferam sedare sitim? quam scandere celsos
 Per scopulos, incerta sequi? *cerasum*que reperto,
 Quid nisi propulsare sitim conabere? vanis
 Aëra verberibus quatiens, lateremque lavabis.
 Summa petens, iterum volitabis ad ultima pennis
 Sidera? laudis amans ignita *Cupidinis* arma
 Apta humeris invictæ heros, fer pectus in altum.
 Hoc pacto tibi surget honos, hac laude potitus,
 Clara per ignotas fundes miracula nubes,
 Cordaque vulnificis figens his læsa sagittis,
 Sponte tibi coges, *cerasum* dimittere ramos.
 O miser inque dies ultra miser, omnia demens
Spes tibi persuadet, tibi luditur, effluis. I nunc,
 Sed vereor ne forte cadas. plus namque meretur
 Laudis honorifico Miles post victa duello
 Unius arma viri, quam septem in prælia ducens,
 Turpiter infamem fundens cum sanguine vitam.
 Virtutis quia finis opus, non cœpta coronant.
 Nec nitidis infusa vitris fragrantia Bacchi
 Munera deteriora putem, quàm divitis auri
 Cymbia, cum rabido guttur sitis attrahit æstu.
 Pro certis quærenda sequens Mercator egenus
 Efficiere, unum donec plurale tenebis
 Ne contemne. etenim prius experire doloris
 Tempore quid neglecta potest occasio. *Spes* te
 Mobilis advertens nimium sibi fidere, tandem
 Protrahet in laqueum, ambiguus quia casibus hæret.
 Dixerat: & nimias *Audacia* protinus iras
 Exacuens, tetrico tales dat corde loquelas.
 Ignavis pro laude pavor, victoria vinci est.
 Speluncas, non castra petant, turpissima malunt
 Patrare, atque pati, quàm pro virtute laborem
 Exantlare levem, famamque decusque sequentes
 Oderunt, fugiunt curas, fugiuntque labores;
 Hos ego ceu viles contemnendosque repello.
 Quis nisi tristitiam prius experiatur, honesta
 Gaudia mente petat? virtus tenet ardua, molli
 Gloria non jacet in lecto, torpore gravatos
 Martia laus humeros nunquam premit, aucta trophæis
 Ingenuis. Non promeruit contemptor amari

Dulcia

Dulcia
 Ante
 Inqui
 Altera
 Exten
 Quis n
 Quâ p
 Quo p
 Mellit
 Scande
 Nulla
 Non ta
 Morbu
 Fellea
 Efficie
 Non re
 Cur tre
 Conten
 Sollicie
 Non ti
 Vita ti
 Curari
 Scinder
 Pocula
 Legime
 Craftin
 Curari
 Omnia
 Fronte
 Dura si
 Tacta p
 Elicit
 Jam tib
 Carpe
 Scande
 Princip
 Improb
 Plerum
 Succus
 Nemo

Dulcia, projectis ante hostem turpiter armis,
Ante tubas dans terga fugæ, latebrisque salutem,
Inquirens, non castra petat. Medicina timorem
Altera nulla juvat citius quam protinus ense
Extentâ truncare caput cervice revulsam.
Quis modus est lapsas revocare in pristina vires?
Quâ potes arte gravem medicari caspidis ictum?
Quo petis ingenio auxilium? licet ore sophistæ
Mellito tibi dulce canant, latet anguis in herba.
Scande petas *cerasum*, sine quo medicina salutem
Nulla tibi, fructusque dabit tentata potestas.
Non tali auxilio, nec consultoribus istis
Morbus eget, *Cerasum* cupis, haud te *pruna* juvabunt,
Fellea si centena vores; te denique sanum
Efficient, quæ sola petis gustata, laborem
Non renuas, erit hic, tua consolatio fructus.
Cur trepidas animo aucipiti, cur tempus inane
Conteris? hæc dum nostra tenet contentio curis
Sollicitum; quid facto opus est, age consulc? parvo
Non tibi res constat, patet isti janua letho, &
Vita tibi datur; hanc unam quærenda per horam.
Curari infirmus cupiens, cur mordeat ægra
Scindentis Medici dextram loca, spernat amara
Pocula, cur fugiat portantem pharmaca? sæpe
Legimus, expertique itidem dixere Chyrurgi,
Crastina sera nimis vita est, hodie minùs aptus,
Curari cras forte nequit, cape tempore tempus:
Omnia tempus habent: celeri pede labitur hora.
Fronte capillata est, sed post, occasio calva.
Dura filex gelido scintillam promere ferro,
Tacta potest; Et cur, si non quia crebrior ictus
Elicit? & cuneus cuneo propellitur, ultra
Jam tibi nulla moræ ratio datur, abjice curas,
Carpe viam, *cerasum* pete, non locus iste timoris,
Scande audax, meliorque animis Fortuna favebit;
Principium omne molestat opus; labor omnia vincit
Improbis; utilior portat flos semen amarum
Plerumque, & placidum tenet in radice soporem;
Succus amarus opem lassus fert; absque labore
Nemo coronatur, tenui veniente procella

Illicò non paveas, fructuque ac laude potitus
 Lætitia superante metum, damnabere votis,
 Non magis afflictum, capient te oblivia luctus
 Præteriti, superat longè victoria curas.
 Perge, agè, jam contemne hilari virtute loquaces
 Quos *Metus* adduxit comites, *Spes* fida secundos
 Eventus tibi promittit. *Spes* fida præbit.
 Talibus ancipitem dictis *Audacia* mentem
 Compulerat, jam pœnè sibi parere. *Periculum*
 Rursus ait. Ne quid nimis, ardua temperat æquus
 Consilii modus, & ratio. prius omne probato,
 Quod melius sectare, potes temeraria mentis
 Vota sequi, potes & monitis prudentibus aurem
 Eventu dare scælici magis, acta probabit
 Exitus, I Vide sis; proprio nitare cerebro,
 Non sine consilio dictum est memorabile vatis
 Qui sequitur proprio ducente pericula sensu
 Præcipitem petit interitum, meritoque peribit;
 Atque ego, *Spes* commota refert, hæc digna relatu
 Inter honoratos didici tria verba Magistros
Fortunam reverenter habere; non Nauta futurus
 Treffis erit qui permetuit maris omne periculum.
 Damnaque, pro quantos male Desperatio perdit
 Qui penitus nihil experti terræ, marisve
 Adversi fuerant. poteris meminisse vicissim
 Quot manus ista neci rapuit, quot sæpe ruentes
 Consiliis, ope, conductu, solamine, cura,
 In bivio hærentes vitæ mortisque levavi.
 Quos tua fraus infanda tulit; dum morte gravatos
 In media tenuit trux *Desperatio*, possem
 Exemplis prope centenis tua dira probare
 Scœmata & insanas memorare ex tempore fraudes.
 Unum igitur volo persuasum: sibi consulat æger,
 Consilio si non lubeat procedere nostro.
*Pruna*que, non *cerasum* carpat, manibusque gerendum
 Omne onus hoc nostris non tradet, spemque medelæ ut
 Omnia pessum abeant, satagam, quæcunque geretis.
 Quandoquidem facili tales ratione Sophistæ
 Consilii suadere inopi mentisque, salutem
 Negligere interea poterunt, modicumque laborem
 Exautiare vetant, spemque omnem demere curant.

Tali-

Talib
 Temp
 Non
 Hisce
 Consil
 Prodi
 Innot
 Quam
 Justiti
 Flagit
 Se sim
 Discr
 Horta
 Fistul
 Spargi
 Mel te
 Conte
 Faller
 Major
 Brach
 Dira
 Szviti
 Omnis
 Impro
 Te sp
 Confe
 Hoc ja
 Digna
 Quin
 Si rec
 Audir
 Humi
 Quare
 Deser
 Vitaq
 Adu
 Tædia
 Aggre
 In po
 Nulla

Talibus insidiis, multis nocuere priusquam
Tempus & anſa forent, virtutem quærere noſtram;
Non tamen audebunt nobis præſentibus uſquam
Hiſcere, nec ficto quisquam ſenſatus obedit
Conſilio, quia jam tandem deliria noſtris
Prodita ſunt ſtudiis, hæc conjuratio tandem
Innotuit me teſte, utinam tu denique ſcires
Quàm verſuta tibi ſub ſimplicitatis, amoris,
Juſtitiaęque colore, ſophiſmata fraudibus, ira,
Flagitiis repleta canunt. Vulpesque bidentem
Se ſimulat, nec tam ſævus fuit ipſe *Lycæon*.
Discrimen vitare jubent, prudenter agendum
Hortantur, multosque dies, ac tempora ſpondent.
Fiſtula dulce canit tenui ſed vimine gluten
Spargitur; in laqueum, volucrem trahit eſca; *venenum*
Mel tegit; Uſque adeo pretioſi temporis uſum
Contemnes? nullumne habeat tua pondus honeſtas?
Falleris: heu! fortuna rotis te veſtat iniquis.
Majores præſume animos, accinge labori
Brachia, ſit contenta tuis *Audacia* curis.
Dira Melancholia tibi ſi dominabitur unquam
Sævities, heu quid miſero reſtabit, inanis
Omnis erit labor, inſœlix quo denique vertes
Improviſus iter. *Spes* implicabilis ultra
Te ſpernet, latitare nefas, fuga nulla ſalutem
Conferet, heu miſerum hæc epitymbia marmor habebunt:
Hoc jacet infami tumulo, contemptus Agæo
Digna tulit: quia fortuna contempſit amorem.
Quin agè nunc meditare animo prudenter in urna
Si recubans, fors rumores poſt funera tales
Audires, pudor exanguis diſſolveret artus
Humidus ac roto manaret corpore ſudor.
Quare agè, ſi qua tui ſupereſt jam cura, iceleſtos
Deſere, te penitus meditantur perdere, fama,
Vitaque Conſulibus tibi confundetur ab iſtis.
Acutum jam nulla, moræ tibi cauſa, faceſſat
Tædia, diſſiciles excludens pectore curas.
Aggredere, ô magnos, patet hæc tibi limen, honores,
In portu ſtat ſalva ratis, diſcrimina famæ
Nulla time, ſit vita meis tutiſſima palmis.

Aut

Aut nos, aut alios opus est sceteris, utrinque
 Ludere non licet, arbitrio nec vivimus uno.
 Degeneres tandem usque afinos, vi pellimus istos,
 Tum primum advertens sperni sua vota *Periculum* :
 Jurgia sæva facit : multisque urgere querelis
 Pergit. Et ista mihi dabitur repetenda laborum
 Gratia ? prò Divùm sanctissima numina ! prò te
 Diis juranda palus. præstat tamen ista tacere.
 Consilium, haud præcepta dedi, convitia nobis
 Hæc dici potuisse pudet, nec posse refelli.
 Jam jam nulla moror *Juvenis*, tua tœdia, doctos
 Consule, nec magis his verbis puerilibus aurem
 Da precor, haud suasu faeli tam grandia rerum
 Pondera pertransire sinas. Nos deinde pavoris
 Stultitiæque nihil pudet incusare ! loquaces
 Imponunt infanda nigris opprobria labris.
 Quin agesis, tamen obsequium si forte recusas
 Acceptare, aut te pigeat mœnitoribus uti,
 Quos ego consuluisse velim, mea jussa repellens,
 I, tua te fortuna trahat quoscunque Magistros
 Quære tibi, quibus idem animus; Zephyrisque secundis
 Carbasa pande. Duces tibi sunt Sapientiæ inanes.
 Jamque vale, quibus inservis te lucra docebunt.
 Donec abire parat, clauso sermone, *Periculum*,
 Pulsaque dum latebras sibi *desperatio* quærit :
 Adveniens veneranda gradu *Experientia* lento,
 Et *Ratio*, & pariter *Sapientia*, docta que rerum
Cognitio, quibus occurrit turbata *Voluntas*,
 Acribus irarum stimulis quærentibus illis
 Quid ferret, causâque novas quâ surgere lites :
 Carpimus en *cerasum* dixit, sublimia rupis
 Culmina, Diis placeat, superamus, fellea nunquam
Pruna equidem, si morte premar, gustavero prorsus
 Sic volo, sic facio, scandam, *cerasum*que vel ipsis
 Invitis etiam Superis, mora nulla, tenebo.
 Cui placido senior vultu *Experientia* : fatur :
 Tantane te faciat proprii fiducia sensus
 Audacem soror, hem ! subito conscendere frustum
 Quâ furia data vis, manibus comprehendere : Divis
 Invitis licet, aggredieris ? magis ista peritos

Cura decet, labor iste alios poscitque Magistros.
Docta satis tateor, potes & robusta videri,
Ingenio pollere bono; Sed moribus alter
Te gravior quærendus erit, maturior annis
Duxque, comesque viæ, quia fors prudentior alter
Quam vestrum poterit falli cautissimus, istud
Omnibus est vitium sibi confidentibus, oro
Accipe consilio socios, nec sola præito.
Unum age, dic qui tres fuerant modò (quærere si fas)
Quos adeo abjectos, penitus sermone negato
Jure sodalitiæ simul interdicitis ? Ardens
Crudeli extemplo rabie sic tacta *Voluntas* :
Tres fuerant Oratores, lethale venenum
Conantes persuadere mihi, decerpere *prunum*,
Nec *cerasum* sperare neum, putrescere malunt
Præcocibus matura nimis sua pondera ramis.
Cornicabantur, vanis garritis aures
Vexabant mihi, dimidiâ, & prope longiùs, horâ.
Dispereant, omnes habeat crux una, *Periculum*,
Et *Metus*, hi duo sunt, mala *Desperatio*, mater
Importuna magis, quàm par mihi turba, nec audent,
In cute tres nequam novi, conscendere mecum
Saxum istud. Duce me quamvis satis undique tuti
Munitique satis fierent. Sed protinus ipsam,
Ni *cerasum* obtineam, decrevi invadere mortem.
O pudor ! interea dum isti ad spineta latebunt.

Sunt veluti nocturna, pedes post retia felis
Humectare cavens, velut hæc promptissima captos
Piscatrix vel prima cibos manducat ; & istos
Ecce labor *cerasi* terret, si forte cupitis
Fruktibus interea vesci, post fracta videbunt
Tœdia nos, cupient dubio procul, absque rubore
Tunc avidos captare bolos, per Numina juro
Rustica, Sylvanumque Patrem, Faunosque, Deosque
Monticolas quibus est cordi mea cura, recepto
Munere, non tales gustabunt, fercula pigri.
Siccine me ludent, nullos tolerando labores ?
Et *cerasis* pariter mecum vrescentur ? habebit
Infelix mea terga priùs *Rhadamanthus*. Ut isthæc
Audiit, arridens, ait *Experientia* : Quò te

Fervor

Fervor agit, quò te tanti sine lege furor
 Impellunt soror? heus quibus hæc minitere *Voluntas*;
 O nescis: mites, rogo te magis indue mores.
 Quorsum hic tabificus livor? qui computat ante
 Hospitis arbitrium, numerat quandoque secundò.
 Vivit aper, nec enim sylvas Venator adivit,
 Et vendis tamen ecce cutim; priùs inspicere captam
 Qua tencas ratione feram. Piscator ineptus
 Dicitur, in fluvio qui quærit arundine pernas.
 Coram oculis pennatorum tua retia tendis,
 Quò properas, *cerasumne* priùs gustare licebit
 Quam carpas: tua lingua fidem tibi derogat omnem.
Cognitio, hæc ubi percepit revocare *Periculum*
 Præcipiens; quid contra (inquit) conquesta *Voluntas*;
 In medium proferre queat, sua jura *Periculum*
 Respondendo ferat: quoniam hæc tam garrula cristas
 Erigit, interea non omnibus omnia fas est
 Credere, at alterutram limet *Sapientia* partem.

Jamdudum & gravibus multorum sæpe querelis
 Compulsi, unanimis pariter, responsa *Periculo*
 Ultima tradidimus; dixitque *Audacia*, certò
 Túque scias manet exilio damnata perenni
 Conclusum est, anus hæc nunquam admittetur. & ipsa ex
 Ordine cuncta tibi poterò narrare, priusquam
 Hanc revoces, quæcunque tibi suadere valebit.

Spes quoque tristis ait: Túne hanc revocabis ineptam?
 Stringere non valet os, anus improba, garrula, mendax,
 Temporis atque loci quærens dispendia, nobis
 Ingerere, argutisque aures offendere technis.

His altercantùm *Ratio* commota loquelis
 Infistit, quo jure volens audire *Periculum*
 Exulet, in mediumque jubet sua cuncta vocari
 Crimina, inauditum nolens damnare, vocatis
 Testibus, ut referat, quicquid volet ordine Juris
 Liberius dedit arbitrium sententia nusquam est
 Contemnenda adeo quam non audire liceret.
 Dixit & obtenta gaudens faultrice *Periculum*
 Consequitur ceu *Spes* unàque *Audacia*, solæ
 Curandam pro lege suâ sumpsere *Juventam*.
 Qualiter, ut peteret suprema cacumina saxi,

Urgebant,

Urgebant
 Ignaru
 Præfer
 Scilicet
 Quæ le
 Sustent
 Process
 Pollici
 Glorio
 Et non
 Nil fin
 Judiciu
 Ardet
 Mentir
 Oblicie
 Verace
 Optima
 Tunè p
 Et ceras
 Consen
 Adver
 Me pue
 Impati
 Vidisse
 Rixent
 Audet,
 Jam jar
 Nugam
 In quo
 Cui
 Matur
 Appos
 Nos do
 Trafter
 Argutu
 Prima
 Jura, t
 Copia,
 Qui nu
 Grande

Urgebant, sed nulla viæ discrimina prorsus
Ignarum docuere prius. quâ fraude parabat
Præsertim ante alios dominari arguta *Voluntas*.
Scilicet hæc potuit, voluitque ac debuit, una
Quæ lex cunque aliter nollet velletve,, jacentis
Sustentare caput. Tales ego prorsus iniquos
Processus detestor ait : nec credere quivi
Pollicitis ; monique leves compescere ventos
Gloriolæ ; accessus prius, & pensare recessus,
Et non præcipiti, petere inconsulta cerebro.
Nil sine consilio facere, & super omnia vestrum
Judicium, auxilium, doctrinam, orâcla probare.
Ardet & arma petens *Audacia* protinus inquit,
Mentiris crudelis anus ; sed partiùs isthæc
Obficienda velim discas, tua canâ senectus
Veracem magis esse jubet, sententia pro te est
Optima (mendacem memorem decet esse secundò)
Tunè priùs *Petram* nos scandere posse negabas,
Et *cerasum* frustra quæri ? nec denique nobis
Consentire volens ; graviter vexando ferebas
Adversum insulas multo sermone querelas.
Me pudet, ac doleo tantum fecisse, *Voluntas*
Impatiens ait : atque utinam tua vulnera nunquam
Vidissem, satiùs nescirem hæc jurgia, tales
Rixentur vetulæ ad ravim, conscendere nemo
Audet, eamus, ego, has nequeo tolerare loquelas.
Jam jam nulla potest vadentem cura morari.
Nugamur duntaxat, opus succedere nescit
In quo, cuique datur vetulæ sine Judice votum.
Cui blandis responsa dedit *Sapientia* verbis :
Maturo incedens gressu Venerabilis ; Hercle
Appositè, rem tangis acu, non iste gravabit
Nos dolor, absque tuis licèt illa negotia curis
Tractemus ; præclara placet sententia nobis,
Argutum satis ingenium, improvisa loquentis.
Prima quidem fareor, cupis usque in rebus agendis
Jura, tamen mirum dictu, datur ultima fandi
Copia, te *Fortuna* solet, & fallere multos,
Qui nunquam in dubium ferri sua vota puerant.
Grande caput ! fluido cribrum suppone cerebro.

Tum furibunda fremens, superos, stygiosque *Voluntas*
 Invocat, horrendum jurans, blasphema, ferebat
 In senio superesse nihil memorabile, præter
 Iram, odium, rixas, altercantumque querelas,
 Jurgia, & invidiæ motus, turpesque furores.
 Præterea hic ego, in æternum, per flumina juro
 Frigida sub terras stygio labentia luco:
 Non loquar & coram his cunctis tibi victa probabor
 Testibus, & nullos iterum visura totales,
 Si tibi consensum dederint; vel iudice tali,
 Conclusum hoc opus efficient: Quid? stulta senectæ
 Ponderibus nimix nihil *Experientia* rectè
 Judicat. In reliquis adeo mens torpet ut omne
 Judicium & ratio jaceant. *Audacia* prorsus
 Spernitur, & penitus quidquam tentare nec audent
 Nec possunt, quoniam sic stultis corda *Periculum*
 Terruit, heu stupidos magis insanire coëgit.
 Maturate fugam timidi, latebrisque salutem
 Servate, ô stolidi, non ulla audacia vobis.
 Tres sumus insignes, juvenemne hunc possumus unum
 Ducere? proh superi tantum prohibete pudorem;
 Sat prudenter ego centenis sola viarum
 Duxque comesque fui, nullius & indiga voti,
 Consiliis non usa novis, aliena perodi
 Ingenia. Hem! Ductrix! inquit *Sapientia*; multos
 Sola regis fateor. sed quis te denique voti
 Compos abit; ductrice tuâ quin fraude nefanda
 Corruerit? puto vel nemo, *Experientia* verax
 Testis adest. Hæc quippe refert; te tristibus unam
 Infidiis curâsse tuis tot sæva *Juventa*.
 Vulnera, nec latet hanc mala mens tua. Cognita nobis
 Omnia sunt; cujus dederas huic ipsa volanti
 Cœlorum per iter pennas; tibi crimen id omne
 Imputat, & tu sola sibi es tot causa malorum.
 Verius hoc nihil est: (ait *Experientia*) vidi,
 Cùm primùm volitabat; adulabare *Voluntas*
 Tu quoque funestis arcu telisque *Voluntas*
 Armasti tu consilium, tu arcana *Voluntas*
 Iusta dabas, pharetram, pennas, atque arma *Voluntas*:
 Huic inscelleis malefuada *Cupidinis* ipsa

Tu ded
 His ni
 Vana
 Non al
 Indulsi
 Novisse
 Pro pru
 Dura si
 Confum
 Jam di
 Me me
 Certa l
 Testis e
 Culpav
 Insupen
 Nequit
 Magnac
 Princip
 Fraus t
 Euge;
 Me dec
 Jota, u
 Vel mi
 Utaris
 Instrue
 Pocula,
 Tentast
 Nunqui
 Finiera
 Usa rel
 Atque
 Syncer
 Sponte
 Novim
 In stud
 Conduc
 Sponte
 Exulet
 Omne
 Has fug

Tu dederas, tu sola manes tot causa malorum :
 His ni suasisse jaculis discurrere, nunquam
 Vana *Juventutis* vexasset gloria mentem :
 Non alis habuisset opus, sævoque labori
 Indulfit crudele tuum scelus, improba si te
 Novisset ; modo pro *cerasis* lis nulla tenendis,
 Pro *prunis* lis nulla foret. Non quippe noceret
 Dura fitis, quæ terribili fervore medullas
 Consumit, rigidam constringens gutture linguam.
 Jam didicit quàm vana docēs, quam falsa *Voluntas*.
 Me me adsum quæ gesta oculis præsentia vidi,
 Certa loquor, consueta locis assistere cunctis.
 Testis eram, cum te primum spoliata *Juventus*
 Culpavit, quia sola suæ stas causa ruinæ.
 Insuper interea vidi quodcunque patrabas,
 Nequitiz, fraus nulla latet me, parvaque vidi
 Magnaque, secretum nihil est quin conscia nôrim
 Principium, finemque operis ; me, astuta *Voluntas*,
 Fraus tua non fallit, tua tristitia facta notavi.
 Euge ; palam facinus volo divulgare nefandum.
 Me decet, & soleo verum narrare, nec unum
 Jota, unumve apicem, quovis rogitante vel addo
 Vel minuo, quod si tibi quid mendacia profunt,
 Utaris pro more suo, te forte *Voluntas*
 Instruet, ecce iterum propinat blanda veneni
 Pocula, te cupiens in certam abducere mortem.
 Tentasti semel ante, manus vulnusque relictum,
 Nunquid adhuc docuit, quàm sit scelerata *Voluntas*.
 Finierat : Nonitis placidè *Sapientia* gratis
 Ulsa refert, utinam sint hæc tibi dogmata cordi.
 Atque egomet tibi polliceor, quia semper amavi
 Synceros, si te nostræ committere curæ
 Sponte voles, quid factio opus *Experientia* mecum
 Novimus : haud quaquam nostris erat ansa querelæ
 In studiis, te consilio, moderamine, cura,
 Conducemus, ut hanc spernas, damnesque perosam
 Sponte *Voluntatem*, quo sic expulsa perennis
 Exulet, & pereat sua *Desperatio* consors.
 Omne bonum, vetulæ pervertunt scilicet istæ.
 Has fuge, sint quantum libeat tibi cunque loquaces.

Vix ait: & *Ratio* tales veneranda subinfert
 Sermones, homo dormitas? agè, talia prono
 Pectore consilia amplectens, ne tanta recuses
 Commoda. Nam te securum *Experientia* reddet.
 Protinus atque omnes tollet *Sapientia* curas.
 Extemplò graviter frendet contempta *Voluntas*,
 Omnia vituperans, sic tandem accensa profatur:
 Dii perdant capita ista, suis canescere technis
 Me facient. Cur non scelus hoc dum fortibus alis
 Ludebat, cerasis saccos oneraverat omnes,
 Quis ventrem satiare putrem nunc posset, & istam
 Ceu queritur, sedare sitim. cui talia prudens
 Objectat *Ratio*, licèt est culpanda *Juventus*
 In multis, tamen omne scelus tibi convenit istud.
 Omne tuum facinus, *cerasum* neque viderat ullum.
 Sana fuit, nullo indiguit medicamine, ferro
 Dum fixit cor stulta tuo; nil tale petebat.
 Nam tua, dum potuit volitare, insania mentem
 Obruerat, nec permisit *Rationis* habenis
 Frænari, sed nunc manifesto lumine cuncti
 Cernimus insidias, fraudesque advertimus: urens
 Incautam: modo vis vulpina illudere cauda.

Serior adveniens veneranda *Peritia*, tanta
 Tandem ait inter vos componite jurgia, præstat
 Tarda licet sperare, boni quid fata parabunt.
 Parvæ sæpè moræ dant commoda grandia, tempus
 Elapsum exprobare nefas, hoc omnibus unum
 Sit studium languenti aliquam conferre medelam.
 Temporis elapsi nunquam jactura querelis
 Restituenda, at præsentis pensate labores.
 Hoc sermone flet. Tum sic *Sapientia* primum
 Orsa loqui, sine consilio, sine Judice nusquam
 Expectanda salus, *Cautelem* adhibete ministram:
 Proxima tu demum *Experientia* dislere: poscunt
 Ingenium tractanda tuum, taciturna quid isthic
 Sola manes: specimen doctrinæ ostende *Juventa*
 Illa iterum mihi præsentis ediscere causas
 Sorte datum est, ventura forum non tempora nostrum
 Concernunt; tamen adverto plerunque futuros
 Eventus, ubi præteritis præsentia solers
 Confero. Quare agè, ne pereat cum tempore virtus

Mature
 Sanem
 Rursus
 Dicta,
 Talibu
 Audio
 Ast ni
 Suntq
 Estque
 Quale
 Sic R
 Non h
 Judici
 Et vic
 Doctr
 Maxim
 Perfec
 Form
 Memb
 In for
 Gram
 Ad cy
 E con
 Nunc
 His o
 Ad f
 Velle
 Cui R
 Tisip
 Ut fu
 In te
 Optin
 Sensib
 Si te
 Plura
 Infor
 Judici
 Quod
 Plurin
 Quod
 Natur

Maturemus opus, Si qua est medicina jacentem
Sanemus: manibusque hominem faciamus amicis.
Rursus in indomitos excanduit acta furores,
Dicta, & facta gravi carpens sermone, *Voluntas*
Talibus insimulans dictis. Hem! monstra, quid isthoc
Audio? tune hominem facies! quid cerno! Chimeram!
Ast nihilo caret ex homine; est Caput, ora manusque
Suntque pedes, sentit, vorat, ambulat, aspicit, audit,
Estque homini membris res tota simillima cunctis.
Quale animal, brutumne putas? objecta refellit
Sic *Ratio*: si te sequitur mea iussa perosus.
Non hominem probo, sed pecudem sine mente, carentem
Judicio: ô caput insulsum! vorat, ambulat, audit,
Et videt, & sentit: tunc est homo! digna subulco
Doctrina est, non stulta vides ceu claudicat isthæc
Maxima? sed logicam saltem unum disce per anaum
Perfectè ut valeas asinum condere pontem.
Forma, figura; locus, caput, os, pes, lingua vel aures,
Membraque non faciunt hominem: Dialectica prorsus
Iu somnis vix visa tibi est, tua pensa recense
Grammatica Arcadiæ pecuaria ritè doceres
Ad cytharam; niveos anser strepis inter olores.
E contra hæc, quò judicium, quo pristina virtus,
Nunc *Ratio* fugere tuum caput, est homo: cerno
His oculis: poteritne meus mihi ludere sensus.
Ad furcam; logicis non me magis instrue libris;
Velle *Voluntati* Logica est, & nolle Mathesis.
Cui *Ratio*, Ad subitas te protrahat atra sorores
Tisiphone, menè infœlix hæc lingua movebit,
Ut furiis dem vota tuis: hoc sæpe notavi
In te præsertim, semper miraris, & effrons
Optima vituperas, non concordantia pravis
Sensibus: ac cœno simulas sus lota Minervam.
Si te nemo alius docuit, modo disce *Voluntas*,
Plura hominem præter sensus (si ritè notares)
Informant, quæ præcipiti tu mente relinquis.
Judicium, ingenium, discursus, nosse quod æquum est,
Quod falsum est, immortalem fore, cætera prorsus
Plurima, sed peregrina tibi, te vacca doceret;
Quod rectum est facit illa, fugitque superflua, nunquam
Naturam gravat excessu, tu prona repellis

Tempe

Temperiem, in vetitum nitens, quia doctior alter
 Te nemo est, meritò gaudebis laude, coronent
 Hirsutum caput, agrestis duo cornua vaccæ:
 Aut pandus tibi det victor Silenius aures.
 Mercedem pro laude *Midas* hanc Maximus olim
 Rex Phrygiæ tulerat, Phœbo dum Pana canentem
 Prætulit, ista tuæ debetur laurea linguæ.
 Non bene construitur tua lectio. Mobile nomen
 Nescis! substantiva, *asinus, sus, vacca, Voluntas*,
 Tu pecudum rationis inops, ratione carentum
 Dux eris, imperium humanæ mihi mentis, & ordo
 Conveniunt, nihil hæc tua subsannatio nobis
 Importat; tu quadrupedes & bruta *Voluntas*
 Dirige. Linque mihi humanas componere leges.
 Sint tua jura tibi; nec te magisingere nostro
 Officio, sit cuique sui custodia regni.

Cæca iterum in furias fertur, sine more *Voluntas*,
 Jurans per superos, ac tristia tartara: Sic me
 Protegat imperium Jovis: haud tibi cedo, vel unguem
 Latum, inquit, seu recta velis, seu prava recuses,
 Sic volo, sic faciam, succedet causa Triumpho.
 Sin minùs, ast ob stare tibi solamen habebō.
 Vi saltem aggrediar, dominabor sola *Juventa*.
 Si nequeam quod velle placet, per fasque nefasque,
 Coelicolas turbabo fremens, Acheronta movebo.
 Carnifici dabo cervices, nè cedere dicar.
 Quantumvis *Ratio* tua sit bona causa, triumphus
 Primus erit noster, quamvis dare Numina nolint.
 Quid? Num serva tibi fuero? *Rationis* habebor
 Mancipium? priùs Hercle Pater meus ibit ad orcum:
 Vulneribus confixa meis mœstissima mater
 Ante cadet: Stygiis vivens priùs abluar undis.
 Papæ! etiam juro, donec mihi corpore virtus
 Ulla viget, potiùs quàm sub *Rationis* habenis
 Compescar, laqueum mihimet manus ista parabit.
 Sobria sed placide *Ratio* sua verba vicissim
 Ponderat; haud dubites, certissima cuncta tenebis,
 Quæ tibi cunque animo prædicis, & ipsa sagaci
 Si contenta quidem fueris, per me licet. Euge
 Sed vereor tua ne tibi sint præfagia damno.
 Tu quamvis rapere alta polum nitaris, & omnes

Vi
 Non
 Pro
 Tut
 Aem
 Dec
 Est
 Ref
 Men
 Qua
 Sca
 Ire,
 Con
 Eve
 Scil
 Dig
 Per
 Duc
 Dis
 Tum
 Agg
 Tam
 Vul
 Cuj
 Qual
 Judi
 Inter
 Anxi
 Cura
 Anci
 Con
 Post
 Pars
 Judic
 Perni
 Curfi
 Et la
 Qu
 Pend
 Cerni
 Infim

Vi Regina Deos vexare, at frena caballus
 Non habet, iste asinus te calcitrando lutosum
 Projiciet, cœnoque caput tam nobile pinget.
 Tuta licet videre tibi, sedet altior alter
 Æmulus, atque equidem spero, si quando probâris
 Decretum hoc, non te damnabit Curia votis.
 Est vetus usurpata viris lententia doctis;
 Respice principio finem, temeraria nunquam
 Mens caret insidiis; injuria nulla volenti est.
 Quandoquidem tibi res nihili, facilisque videtur
 Scandere ad auricomos Phœbi super aëra currus
 Ire, redire tui capitis moderamine, montes
 Condere, perge, metas quicquid seris ipsa, docebit
 Eventus, quæ lucra feres; hæc itur ad astra.
 Scilicet is superis labor est. Tu sola *Juventam*
 Digna reges, verum si quando medebere morbo
 Perfectusque tuus fuerit labor, ilicet ipsum
 Duc *juvenem* quocunque voles. Tamen obsecro primum
 Disce hominem, quem forte Ducem velit ipse viarum.
 Tum me tota cohors paribus sic fata loquelis
 Aggreditur sodes *Juvenis* mœstissime, quæ te
 Tam sævæ necuere manus, quis talia demens
 Vulnera per teneros misero confixerat artus.
 Cujus opem petis? alter utram, fare, elige partem;
 Quale magis tibi consilium placet, utere liber
 Judicii, mentisque tuæ dictamine quovis.
 Interea tacitus moror, & quæ verba resolvam
 Anxios in varios iterumque iterumque ferebar
 Curarum anfractus: animo dicenda revolvens
 Ancipiti; mentisque tenax censura per omnem
 Confessum speculata notat, pars ista quid urgens
 Postulet, & quid promittat simul altera nobis.
 Pars mihi visa fuit solido certissima niti
 Judiciio; pars fracta metu, temeraria sævit.
 Perniciem accelerans propriam rabiosa *Voluntas*,
 Curstat huc illuc furiis agitata malignis;
 Et laqueum sibimet, mala *Desperatio* tendit:
 Quam simulac senior *Rerum Experientia* vadit
 Pendentem, arridens, tales dedit ore loquelas:
 Cernite nunc (ceu me furiata mente *Voluntas*
 Insimulans minitata fuit) quam pendere pœnas

Fate

Fata volunt: sic fit, sic *Experientia* mendax.
 Ista quidem petulans dixit, nil ferre senectam
 Consilii, nisi crudeles ad sydera questus,
 Jurgia, terribiles iras, fraudesque, dolosque,
 Esse senes timidos, inconstantesque, malorum
 Pessima: Dii miseram quam sæva infania vexans
 Torquebat! nihili faciens aliena fremebat
 Judicia, & vestros inter tot vota labores
 Absurdos, vacuisque dari ceu semen arenis.
 Omnia sola regens, pavidam me dixit, inertes
 Esse leves, animo ignavos vos. denique nunquam
 Curandum in rebus quæ sit fortuna, quis ordo,
 Ante operis summi fastigia, Cuncta repente
 Ni fiant. fore nulla putans, dans omnia fatis.
 En modo, quanta velit verborum fulmina jactet:
 Egregiè sese verò gerit. Illaque quondam
 Una soror dilecta nimis sua, scilicet audax
 Cum nihil in terris jam *Desperatio* lucri
 Obtineat: brevior viâ petit atria cœli
 Seu versare dolos, seu legem imponere Divis;
 Hospes in aërea corvos regione salutat.
 Eximium decus obtinuit: Tot Regibus istud
 Fata negant, non tangit humum prænobile pignus
 Non vili tumulto dabit ossa, ad sydera rostris
 Aligeri sua dona ferunt sanctissima. Papæ
 Partem aliquam volucres, Divûm referatis ad aures.
 Quantus amor! Quia non poterat conscendere petram
 Languidus hic: doluit pia *Desperatio*, nobis
 Pendula maturos decerpit in arbore fructus.
 Jam tua res agitur, tibi fors vicina *Voluntas*.
 Cuinam alii bona sis, nequam tibi facta? *Juventus*
 Eligat anne tuam posthac admittere legem
 Forte velit, vel consilio se dedere nostro.
 Tuque modo tibi consultum, deslenda *Juventus*,
 Si cupis extremas, dirimens fare ultima lites
 Verba, nec ingratas dubitans tere longius horas.
 Nunquid adhuc ignara mali, phantasmata quæ te
 Excruciant nescire potes? quive omnis origo est
 Fonsque doloris! adhæc, quæ te manus altera san am
 Efficiet, ni nostra petas medicamina, sævum
 Vulnus alens, gravis interiùs tibi viscera rodit

Lan
 Spes
 Prop
 Gau
 Hæc
 Et
 Con
 Divo
 Magn
 Prog
 Hujus
 Conci
 Conti
 Ac ge
 Ulcer
 Digno
 Mixta
 Illa pe
 Spicul
 Infœli
 Toller
 Vix pi
 Finier
 Splen
 Sydon
 Spirat
 Uncta
 Flaven
 Quæ si
 Et faci
 Arte M
 Vena ig
 Reptile
 Quod si
 Omnib
 Morbor
 Herbaru
 Languo
 Passio,
 Vertigo

Languor: terribili fervens cor verberat æstu;
Spes desiderium generans, vitamque, necemque
Propterea natura fugit lassata, quietis
Gaudiaque & requies curis fit nulla renatis.
Hæc febris, iste dolor, te funere merget acerbo.
Est Dea Pæoniis celeberrima semper in hortis
Conversata, pater fuit huic *Epidaurius*; almam
Divorum Phœbo Genitrix rogitante sororem
Magna *Podalirii* doctique *Machaonis*, unam
Progenit; notum est, magnumque *Peritia* nomen.
Hujus amicitiam, si qua ratione valeres
Conciliare; suis posset Regina loquelis,
Continuò mulcere animos, tristisque dolores,
Ac gemitus lenire tuos; hæc vulnera, morbos,
Ulceraque, & capitis, manuumque, pedumque tumores
Dignoscens, mala Barbaricis aconita venenis
Mixta fugat, novitque tibi quis noxius humor.
Illa potest dicto citius crudelia lethi
Spicula, quæ ter Gorgoneis polluta colubris,
Infœlix puer *Idalius* tibi pectore fixit,
Tollere, & optatam mœsto conferre medelam.
Vix pia consilium dans *Experientia*, voces
Finierat: simul optanti datur obvia virgo
Splendida, regificis ornata monilibus, ostro
Sydonio, dives pictæ vestis, & auri.
Spirat odoriferos Arabum de gramine odores,
Uncta manus succo, teneras fragrantis olivi,
Flaventesque comas hortensibus implicat herbis,
Quæ sic orsa loqui: non me latet ansa doloris,
Et facilis mihi cura foret, me nullus *Aliptes*
Arte *Machaoniâ* melior non corpore toto est
Vena ignota mihi, pecudesque hominesque volucres,
Reptile, pinnarum celeri genus omne natatu
Quod freta salsa colit, mea Numina magna precatur:
Ornibus hæc manus addit opem languentibus, omnes
Morborem docuit causas, me, & nomina Phœbus:
Herbarum, lapidum vires quoque: scilicet omnes
Languores, morbi que mea virtute recedunt.
Passio, contages, cephalæa, hemicrania, tristis
Vertigo, atque oculi glaucoma, Epilepsia, lepra,

Tonfillæ, raucedo, auris tinnitus hebesque
 Surditates, phrenesisque, apoplexia, pleuresis, asthma,
 Cardiacus, peripneumonia, & lumbago, Mephitis,
 Tussis, odontalgia, angina, & spasmus & atrox
 Lethargus, parasynnanche, suffusio, tabes,
 Volvulus, & stomachi levitas, tormenta, tenesmus,
 Lentigo, hordeolum, scabies fera, strumaque ranaex,
 Porrigo, atque Elephantiasis, phlyctænaque, & herpes,
 Pernio, cancer edax, aphthæ, carbunculus, ulcus
 Pestiferum, & chiragra, atque podagra, sciatica, & hydrops,
 Calculus, & stranguria; substillum, diabetes,
 Et febris, & papulæ, atque epidemia, & atra siphysis.
 Et quicquid sub sole nocet. Procede, paratam
 Offero me, tu nostra lubens modo iussa capeffas.
 Ergo agè, *Spem* dum tempus alit, ne sperne monentes.
 Utere consilio, perit ansa volubilis horæ
 Non revocanda dies, ni sit tua certa voluntas:
 Crastina sera nimis venies, agè, pone timorem
 Liberius mihi pande animum; damnabere votis.
 Dixit: & audaces animos viresque resumens
 Diva quod optanti spondes, placet; omnia dixi,
 Læta feram, quæcunque mones, me fata beatam
 Terque, quaterque ope, consilio, solamine, curâ
 Effecere tuâ; donec tot rebus in artibus
 Infaustum miseranda caput fortuna tenebat,
 Post mihi præsidium, comes, & fidissima custos
 Semper eris, quia te penes est mea prima salutis
 Anchora, sit manibus mea spes commissa sacratis.
 Dum mihi præcipites animos, *Audacia* primum
 In furias missura dabat, timidumquæ *Periculum*
 Reddidit, hinc *Metus* afflixit miserabile pectus,
 Scandere ad astra ferox, iussit quandoque *Voluntas*.
 Interdum gravibus me *Desperatio* curis
 Implicuit, fessio *Spes*, lamentabile jam jam
 Erexit caput, hinc tristis, Læta inde tenebar.
 Sic alternatim solidis rationibus omnes
 Nitentes, responsa dabant, sic verba movebant
 Grandia, me blandis stolidam illexere loquelis,
 Evasere tamen, *Spes*, atque *Audacia* primum
 Victrices, neque litigio cessere, *Periculum*
 Et *Metus*, at saltem auxilium latitando petebant.

Hic ubi cum sociis te conspexere propinquam,
Erectos sumpsere animos; præsentia robur
Vestra dat, extemplò vestrum pro jure senatum
Appellando petunt: vos libertate loquendi
Donastis, prius explosum revocando *Periculum*.
Sic *Ratio*, cunctæque simul voluistis, & æqua hæc
Visa fuere mihi, quoniam vi sæpe molestat
Innocuos mala vicini truculentia fontis:
Et fas omne premens, vexat censura columbas.
Non Deus, aut rerum genitrix *Natura*, creavit
Robur, & invictas humano in corpore vires,
Funestum exercere odium; tennesque premendo,
Per fas, perque nefas, rabiem satiare nefandam.
Ast alia vis lege datur, defendere læsos,
Oppressosque manu placida relevare, potenter
Parcere subjectis, & debellare superbos.
Visa tamen dixisse adeo prudenter, & aptis
Spes Argumentis, *Audacia*que usa peritis
Exemplis, atque ornato sermone perorans,
Cur meritò dans terga fuga latitando *Periculum*,
Non laudem, sed lustra petens, clàm deinde recessit?
Cui *Metus*: Improperare cave, fuga nostra pavore
Non erit impellente, leves dans verba per auras,
Errabis, tacuisse juvat, nocet esse locutum.
Parce ignorantes quia fecimus omnia; prorsus
Invitos tuus hinc nos torpor abire coëgit.
Sola tibi quia sufficiens *Audacia* ductrix
Visa, comesque fuit; non me dignata videre es,
Consilio non usa meo, spretoque *Periculo*,
Omnia tuta putans paradoxa, sophistica, blandis
Verborum phaleris pingens, *Audacia* nugas
Suggestit capiti: cœlestia cuncta putabas,
Nequitiz simulachra tamen. Pro lege *Voluntas*,
Expulsa *Ratione*, procax, *Contentio* ledit.
Nam *Doctrina* fugâ, *Experientia* cana latebris
Consulvere sibi, stolidosque, rudesque putabas
Esse omnes, verum mage commendabile nostrum
Consilium foret, & bonus exitus acta probabit.
Esto; ægram nemo poterit te flectere, prava
Justitiam penitusque affectio destruit omnem.

Hæc Metus. Et leni rerum *Experientia* risu:
 Non adeo ignaræ fraudum sumus antè tuarum,
 Ingenium callemus ait: præcepta legentes
 Nostra ut Judicium teneant in rebus agendis
 Non levibus dant verba Notis, non lubrica fraudum
 Tegmina subducunt linguis, ambagibus uti
 Non patimur, quo triste nefas in pectore versent.
 Quin vobis, sumus usque pares: non robore dextræ
 Cedimus, aut virtute animi. Non commoda, vulgus,
 Glorior, aut vanus quærendi nominis ardor
 Nos tene: aut personarum respectus, honestis
 Utimur, & sumus ingenuæ, execramur iniquos.
 Si grege de vestro pecudes effemus, ubivis
 Ingerere os patulum nullo quærente liceret.
 Ast aliter se noster habet modus; ordine cuncta
 Perficiamus nihil audentes non ante rogatæ.
 Est apud antiquos lepidè paradigma notatum.
 Consilii cave sis nullo vocitante sodalis.
 Turpius ejcitur, quàm non admittitur hospes.
 O bellè dictum, flexo *Spes* poplite risum
 Attolens clamat, Papæ! te haud nostra vocari
 Consilia! ambiguo tamen hæc sub Judice lis est.
 Te capitis nix annosi, te, tempora plumas
 Cygneas imitata, rudi dare verba popello
 Permittunt, adeo annorum inveterata malorum
 Garris, & mentem præcurrit lingua fugacem.
 Dic agè, te neque plus dictantem vana morabor,
 Quis tuus huc invitator fuit? at mihi certo
 Polliceor, me nemo tibi volet esse secundam.
 Dicta probes, & curandam, cape sola *Juventam*.
 Illa refert: *Spes* te virtutis imagine falsæ
 Amentem ut video scelerata *Philantia* ludit:
 Omnia pollicitis credis; desiste furori
 Plura loquens. nec enim quam te gravis implicat error
 Cernis adhuc; propria te jam superamus arena
 Quis scit an interdum dulces aconita liquores
 Ilicita melle queant, mentiri, & amara frequenter
 Focula læsus avet stomachus, dulcore gravatus,
 Nauseat apta; timet mihi mens præfaga futuri
Spes fore, quod proprio stringatur simia nodo.
 Et vereor ne forte scrobem temeraria nobis

Dum

Du
 In
 Ob
 Ut
 Pri
 Co
 Pro
 Dic
 Gra
 Ser
 Ing
 No
 Qu
 Tem
 Ad
 Se
 Illa
 For
 Pœ
 Aux
 Ast
 Non
 Fac
 Tot
 Ex
 For
 Eva
 Elysi
 Tem
 Penè
 Polli
 Hanc
 Sed
 Solve
 Et fa
 Conti
 Consi
 Flagi
 Vix u
 Debet
 Non t

Dum fodis, in laqueum recidas prius ipsa dolosum,
Insidiis peritura tuis. Sed quando probandum
Objicis hoc mihi duntaxat: quod nostra requireret
Utilitas; agedum, vano bove littus arabis.
Principio mihi testis eris, potes ipsa *Juventus*
Coram audire, licet tanto tua verba tumultu
Promis, & en tumida es virtutis imagine fida.
Dicat enim. Mea si doctrina novissima, nuper
Grata fuit: si non placuerunt, dogmata, quæ me
Seriùs auditâ didicit; quas ipsa querelas
Ingeminans lachrymata dedit, doluitque doletque
Non citiùs novisse meâ solamine curæ.
Quodd neglecta procul *Raris*, quodd cana recessit
Temperies, quodd *Cognitio* & *Sapientia* tardas
Admovere manus, quodd sera *Peritia* nosci
Se dedit; atque auxit res hæc, ait, una dolores.
Illam agè, si quid habes, coram confunde; videbis
Forfan & ulteriùs, quæ stet sententia facti
Pœniteatne sui, si me temeraria dicat
Auxilium simulasse dolis, damnetve labores.
Ast ego, prò dolor! annales tot sæcula libros
Non sine tristitiâ volvens, tua mœsta notavi
Facta memor, signata meis, malefacta tabellis,
Tot sua sunt, quot habet, vasti maris æquor arenas.
Ex quo primævus genitor tellure rubenci
Formatus, dictisque tuis, heu! credula blandis
Eva nimis, cecidère bonis florentibus horti
Elysi, & fortunatis tu pulsa viretis.
Tempore jam ex illo casus mihi cognitus orbis
Penè omnis, laudesque tuas, fraudesque refervo.
Pollicitis sed ad usque diem ditissima largis
Hanc remanes, *Spes* magna petens, *Spes* magna rependens.
Sed lingua tenus, incassum, sine fruge, nec unquam
Solvendo in vacuas geris irrita verba procellas,
Et facili ratione queam, modò causa requirat,
Continuò numerare, hominum quot millia mille
Consiliis parendo tuis periere; quot auctrix
Flagitii, quot & ense truci demiseris orco;
Vix uni *Spes* fida viro; tamen ipsa fateri
Debebis, compulsâ licet, mea vota peregi:
Non technis, non utâ dolis, ambage remotâ,

Vera

Vera loquens, ope consilio, fidissima cunctis ;
 Non auri, non laudis amans, non fracta rigore,
 Non precibus, non flexa minis, sed falsa perodi.
 Multa tamen dubio procul, in discrimina duces.
 Infidiis instructa novis, nova sæcula : si non
 Intendant virtute meâ, curisque quietis :
 Omnia scribenturque meis tua crimina chartis.
 Atque his responsum ridens *Spes* reddit, Avorum
 Annales petis ? I melius tua corrige pennâ
 Nigrante, hæc quæ scripta scatent mendosa lituris :
 Si bene præteritum, & præsens fortasse notabas
 Personasque, simul numerosque, modosque figuras :
 Plura tamen discenda latent : ignara futuri
 Temporis est penitus tibi pagina, verte tabellam
 Von valet ista pilis tua cantio surda duobus.
 Vaticinare iterum non istis credo querelis.
 Et manus est oculata mihi, præsentia possent
 Fallere te : studiis nunquam dominabere nostris.
 Multa minax licet improperes, sibi conscia nunquam
 Mens malè non metuit, quæ nec natura nec ordo
 Fatorum novisse dedit, metiris iniquo.
 Nostra tuo pede, dum metuis, mihi te ipsa revelas.
 Ast ego *Spes* prior assiduò, *Spes* ultima salvans
 Anchora navigium, & Nautas, si quando *Periculum*
 Infidias struat, & pavidis tutela perennis.
 Objicit ; hæc tamen infœlix perlate carinas
 Anchora quassatas fallit, dum fune soluto
 Rumpitur, haud obscura loquor : quot millia vidi,
 Fraude tua, sistens vicino in littore, vitas
 In portu dare cum gemitu, stridentibus undis ?
 Sæpe tuos mediis nodos malefida procellis
 Dum solvis, per inane fugam capis æquor, & undis
 Jactari ventisque tuo solamine cassos
 Destituisque, trahisque tuam invidiosa sororem.
 Scilicet haud capis una fugam ; non sola nefandum
 Perficis hoc *Spes* dira scelus : sed & improba tecum
 It soror, in liquidas Audacia tollitur auras.
 Illa autem : sed disce modum, tellure fideli
 Fida locum teneo, rursus nato gurgite supra
 Quo fundus minùs est stabilis, non ullâ querelâ
 Me tenet ansa tuæ, nautas magis argue, quorum

Scrutari loca tuta fuit, fundumque tenere,
Ante cadens pelago quàm traditur anchora cæco.
Si nescis; mea nulla fuit fraus, quando rudentes
Extorti cecidere, ratis cum fissa per undas
Interiit: dederat sua classem incuria letho.
Et nulli insidias quondam simulata paravi.

Illa iterum; nihil ad chordam hæc, pila nostra; probavi
Nos ad consilium, quàm venimus ante vocatas.
Nusquam hodie effugies, lis est in cardine rerum,
Ficulno anguillam folio retinemus, in ignem
Decidis, evitans lachrymosa volumina sumi.
Hinc ubi *Spes* convicta procax, *Audacia* laudem
Ambitiosa petens; si vos, ait, hospita nobis
Præferet, (hesternos vanum est revocare labores)
Ni mea sponte iterum supplex petet ista *Juventus*
Auxilia, hinc gratos plùs me sibi quærat amicos.
Non ignara mali: qua se sua comprimit ansa
Parte sciat: medicos sibi quantumcunque peritos
Eligat. Absque mea laterem tamen arte lavabit.
Præ manibus cum morte salus sunt. Scandere sursum
Suadeo: si spernit, metuitve, fugitve laborem
Quærat Hylam, nostris nec habet medicamen in hortis.
Præterea si non *cerasum* volet ipsa jacentem
Ne quicquam sudare sinam vos usque sodales,
Hæc manus incorrupta liget: lævissima nobis
Hostis erit, *Prunumque* tenens caput aaseret hydræ.
Quicquid agat contempta, operis ceu crimen habebō.
Exemplò *Metus* assurgens, unàque *Periculum*;
Lætitie nova signa ferunt, nova classica cantant,
Clara triumphales tollunt ad sydera voces:
Et rata cuncta putant, quæ consuluere *Juventa*,
Et nova jura petunt, Quorum *Sapientia* greffu
Maturo adveniens compescit lenta tumultus.

Pòst ubi compositæ lites, *Audacia* rursus
Arma petens, ferit indomitis clamoribus auras.
Spes etenim confusa, animum mercedis amore
Firmârat, neque enim parvos promissit honores.
Adversa hæc cessante manu, certaminis ansam
Urget, hiat, conans domitos tondere leones.
His aggressa modis nostros adcone labores
Pro nihilo duxistis & opem gratisque ferentes,

Gra-

Scru-

Gratuitamque operam ac oleum effundemus arenis?
 Contemnemur? an hæc meruerunt munera grates?
 Hoc tibi concessum volumus, studiumque laboremque
 Obtulimus, curam & nullo rogitante fidelem:
 Atqui hic ingenuum labor attestatur amorem.
 Non tamen ipsa putes, omni te ex parte beatam,
 Quippe tuos pateris manes: decet ista loquendi
 Libertas, magis illustres virtute magistros.
 Omni etenim vitio pulchrum est caruisse, paratos
 Vicinum incusare probri. Post prandia panem,
 Post Martem prius arma petis, tum deinde frequenter
 Non adeo est generosa manus, quam gloria linguæ;
 Testantur, quicumque tuos novere triumphos.
 Hinc te apage & sis sorte tua contenta, nec ultra
 Sutores crepidam, feriant fabrilia Fabri.
 Post aliquot præclara videns mea gesta coronas;
 Te decet ob memores decus æternare nepotes,
 Gestaque verificis committere scripta tabellis.
 Parcibus ista velim tamen *Experientia*, nobis
 Objicias ait: I pedetentim, vespera lassos
 Volvitur ante pedes, in easdem concidis ansas.
 Entellum ne quære Dares, *Spes* inficit hydram; hanc:
 Vorsuram solvendo, sibi sed capra machæram;
 Sæpe licet propriis feriat sua pectora telis,
 Pollicitis *Spes* magnificis, Locrensia fallax
 Pacta facit: vetuliquè canis latratibus aures
 Fœdisfraga occludit; neque si tibi splendeat, aurum est.
 Illa refert: licet apta pari non omnia filo,
 Fortunæ stat quisque suæ bonus inceptor a quum
 Rebus in angustiis animum, faustisque reservat.
 Res licet ad restim redeat; sua fata moratur.
 Montibus irato Jove subvertetur Olympus.
 Quicquid agat Deus, aut anceps fortuna, ferendum est;
 Si stabilis rota fatorum foret una, futuros
 Præscia mensque hominum posset, comprehendere rerum
 Eventus, modò non meliùs, modò cariùs, utens
 Mercandi ars contempta uno vilesceret anno.
 Omnia facta licet memori *Experientia* serves
 Mente; tamen rudis es, de rebus quando futuris
 Sermo fit: ac tales Lippus, Tonforque Prophetæ
 Esse queant; Tecum tua portas: Respice finem.

Im-
 Cri-
 No-
 Ar-
 Qu-
 Hoc-
 Cor-
 Por-
 Not-
 Auc-
 T-
 Plen-
 Con-
 Arb-
 Elig-
 Allo-
 Mit-
 Om-
 Dux-
 Arb-
 Imp-
 At F-
 Con-
 Trad-
 Insta-
 Finis-
 Nullu-
 Quisq-
 Jura,
 Hu-
 Natu-
 Vend-
 Proxi-
 Corp-
 Natu-
 Quid-
 Menti-
 Quid-
 Ob Pl-
 Fuge

Imponis mihi congressu vix cognita primo,
Criminis infontem damnas, flagrantior æquo
Non cruciet te cura mei, nec sponte laborem
Acceleres, etenim nocet empta dolore voluptas.
Quicquid id est, dum facta canis, ventura tacebis.
Hoc alternatim postquam sermone cadentem
Consumpsere diem, tandem *Experientia*, lites
Ponamus nimias ait: ultima meta laborum est,
Nosse *Juventutis* quæ sit Sententia. Partes,
Audiit, assumat sibi quam magis æstimat aptam.

Tum mihi judicium simul, & commissa potestas
Plena fuit. *Rationis* ego moderamen opemque
Consiliumque petens, illi mea cuncta dicavi
Arbitria; ac *Ratio* comites bene provida binas
Eligit, ut mœstas dulci *Sapientia* curas
Alloquio, & medicâ virtute *Peritia* morbum
Mitiget, hæc reliquis placuerunt fœdera cunctis.
Omnibus hæc suprema fuit sententia: Vivat
Dux *Ratio*: contenta cohors *Ratione* regatur.
Arbitrio *Rationis* agat curanda *Juventus*,
Imperet hæc, reliquis det jussa facessere promptis.
At Regina hilari *Ratio* nova gaudia plausu
Confirmans ait: unanimes mihi sceptrâ, senatus
Traditis, & stabilem concordî voce coronam.
Instat (adeste animis) jam jam sententia, litis
Finis erit, paribus captabimus otia votis.
Nullus in hoc numero mihi non promotus abibit.
Quisque locum meritis, sua quilibet apta tenebit
Jura, nec infirmam premet ulla potentia partem.

Huc agè, tot variis ornata *Peritia* donis
Naturæ, tibi culta locum doctrina priorem
Vendicat: & licet es cœli regione remota,
Proxima mente polo & superis, cœlestia curas
Corpora, tu rerum causas, arcanaque dona
Naturæ, & quæ sit Mundi scrutaris origo:
Quid Deus, unde animus, nostræ primordia quæ sint
Mentis; & an post hanc speremus funera, vitam:
Quidque quatit terras, quâ sydera lege moventur.
Ob Physicas præcellis opes, & laude medendi:
Fuge pias appone manus, lapsasque *Juventa*

Restitue in melius vires, cruciatibus ægram
 Exime lethiferis, morbi prius arte profunda
 Disce tuâ, quæ causa latet; quæ pœna molestant
 Vexet, & infirmo decerpas corpore vires.
 Inde quid expediat medicaminis inspicere, quicquid
 Dextra Podalyrii sacra temperat, optima Phœbi
 Dona feras, prius hæc quàm fortius effera serpat
 Pestis, & extendat radices triste venenum.
 Consolare inopem, melioribus instrue mœstam
 Consiliis, neque quod pretium, quæ præmia curesi
 Me penes illa petes, modò tu tamen exere vires.
 Tœdia nulla time, nullos contemne labores,
 Solertes impende dies, noctisque frequenter
 Excubias age sollicitas, prius utere pulsu
 Venarum: quæ causa mali, quo fonte subortus
 Humor eat, tum quis poterit dare nobilis ægræ
 Succus opem; conare graves compescere pœnas,
 Et bene funificæ medicari cuspidis ictum.
 Hic labor, hæc tibi cura fiet, radice revulsâ
 Tristitia funerei cessabunt germina morbi.
 Hæc *Ratio*: atque iterum sermone *Peritia* lento
 Reginam alloquitur: Tantum invaluere per artus
 Toxica, tabificusque dolor, sic cruda veneni
 Semina, pestiferis penetrarunt viscera flammis,
 Tam gravis internas possedit pœna medullas,
 Tam prope jam toto moriuntur corpore sensus:
 Non liquor est, non herba mihi, non fructus opacæ
 Arboris, at neque tot miscere Epidauria succos
 Dextra potest, valeam, ut tantas consumere moles
 Morborum: si non *Cerasorum* suave rubenti
 Hepatis assiduas restinguat sanguine tadas.
 Hic liquor infirmum recreat dulcore palatum
 Frigidus, & gelido necat ore rigentia morsu
 Tubera, tum siris assumptus tormenta repellit.
 Refrœnans algore febres, noctisque quietem
 Procurans, oculis placet, & delectat odore.
 Scilicet Ambrosiâ nullus meliore Deorum
 Nectareove hominem pascit libamine, cessat,
 Hoc stomachi liquente dolor medicamine, cessat
 Morbidus interius collecti sanguinis humor.

Hoc

Hoc
 Spe
 Lau
 Spe
 Con
 Pos
 Con
 Reg
 Spe
 Tali
 Fusi
 Sept
 Dici
 Quis
 Pent
 Urg
 Tœd
 Ire a
 Diis
 Caut
 Devi
 Subli
 Obv
 Ast e
 Et p
 Utro
 Causa
 Lex s
 In me
 Verbe
 Incer
 Ergo
 Pectus
 Aut P
 Spes N
 Ire rog
 Et Ra
 Regina
 Calle j
 Ut Cer

Hoc opus, hic labor est, hæc proxima meta. Fidelem
Spes promittit opem, Metus obstat, & illa petendæ
Laudis amans, ne fortunam rotet anxius alter
Spem regit, exhilarans, Sapientia, laude Timorem.
Conciliumque vocare monet, sociosque laborum
Poscit, ut in medio sedeat Regina senatu.
Conticuere omnes, dare primum sancta volentem
Reginam præcepta, avidis simul auribus hærent
Spectantes : vultu Ratio tum verba sereno
Talia dans, fert sceptrâ manu, generosa metalli
Fusilis, apposito, quæ tertius igne probavit
Septimus atque Faber, flagrantibus apta caminis.
Dicite quandoquidem pariter consedimus omnes,
Quis modus arboreis Cerasum comprehendere ramis
Pensile, quisque datis procedat ad acta loquelis.
Urget opus gaudens Audacia : Nulla morabor
Tœdia, longa nocent cerebro consulta, probatum est
Ire ait, & pigros feriat pede Mulciber omnes.
Diis placet, ire licet, sic, sic tendemus ad astra.
Cautius interea dubios Sapientia casus
Devitans, hortatur iter tentare : Ruina
Sublimis, graviore cades, ni obstacula pensas
Obvia ; ferventes animos sua pœna coercet.
Ast ego præcipites ait Experientia : vidi
Et pavidos quandoque suas persolvere pœnas
Utrosque, & vitare vices : sed nostra quid horum
Causa : datur modus & medium ; tutissima rerum.
Lex summa, extremum scelus est. Pulcherrima virtus
In medio, quidam palmam rapit ; alter onustus
Verbere abit, cadit hic cœlus, canit ille triumphum.
Incertos fortuna gerit sine fœdere cursus.
Ergo hilari Cerasum dextrâ pete, nobile firmans
Pectus ad omne malum, contrâque audentior ito.
Aut Pruno contenta mane ; saxoque recedas.
Spes Ne cede metu dixit. Cautèque Periculum
Ire rogat, mediâ statuit Sapientia legem,
Et Ratio rata cuncta facit. Tum cætera concors
Reginam laudando cohors : procedere recto
Calle jubet, paribus stat par sententia votis :
Ut Cerasum sublime petant, quo scilicet uno

Compertum est constare meam medicaminē vitā.
 Interea licet ambiguis *Metus* atque *Periculum*
 Mentibus hærebant pavidi tot dura viarum
 Tœdia commemorant; tot sævi incommoda morbi.
Spes contrā primis, contrāque Audacia votis
 Insistunt, constanter opem, cunctosque viarum
 Anfractus superare, levi nos ducere gressu
 Ire, redire, suum caput objectare periclis
 Promittunt, modo ducendi sit facta potestas.
 At subito *Metus* assurgens, unāque *Periculum*;
 Succensere, odiis, contrāque urgere molestis
 Incipiunt, tali nec conditione futurum
 Ut *Ceraso* potiamur ait *Metus*; omnia ventis
 Verba dari: potius sua retractare *Periculum*
 Dicta minans, telam pariterque retexere malunt
 Penelopes, Ducibus quàm c. u. sa regatur ab istis.
 Utpote, queis iter assiduè captare propinquum
 Neglecto meliore placet, temeraria nunquam
 Dux poterit fieri satis apta *Audacia*, dicunt.
 Cui mens est oppressa malis, *Spes* lubrica mœstam
 Solari te forte parans, per inania raptam
 Saxa trahens, gravioris erit tibi causa ruinæ:
 Dumquē cades, miserā ridebunt morte preceptum.
 Et dicent fortasse olim: tibi debita talis
 Sors fuit: ista tibi statuerunt tempora Parcæ.
 Nos tibi per Superos, ter sancta per atria cœli
 Juramus, nihil istorum meditamur: at omnis
 Et labor, & studium, solersquē intentio pura est,
 Te miserans, satagitque tuæ sine fraude salutis.
 Credimus haud ita *Spes*, ita non *Audacia* ludent.
 Illæ autem è contra cœli spirabile lumen
 Testantur pro parte sua, & crudelia Ditis
 Regna tenebrosi, se cordibus omnia rectis
 Consulere: & spectare meam sine fraude salutem.
 Tum Iceptum Regina tenens; utrisquē quietem
 Imperat; & pressis mox facta silentia linguis;
 Castigatquē *Metum* dictis, graviterquē *Periculum*
 Increpat, ob tantis noviter commota querelis
 Litigia, & famam sociorum labe notatam.
 Nunquid ait: mea dicta prius, sermone probastis?

Ela
 Ar
 Qu
 An
 Co
 Co
 Ibi
 I
 Ol
 Qu
 Co
 Om
 Fes
 Si
 Ma
 Cur
 H
 Tali
 Solu
 Prov
 Exp
 Il
 Trin
 Sem
 Sed
 Vita
 Hic
 Mar
 Lubr
 Aice
 Agra
 Hæc
 Creb
 Alter
 Saxa
 Amn
 His
 Non
 Spum
 Tortil
 Quod

Elatâne manu *Cerasum* quacunquē petendum
Arte, hilares mecum voluistis adire labores ?
Quæ nova tot varias versat sententia curas ?
Assentimur ait : stabiles in vota *Periculum*
Conditione tamen iustâ, tua dummodo saltem
Consilia, & documenta sequi cogamur. In unum
Ibimus, ad *Cerasum* comitabimur usque *Juventam*.

Dixerat atquē alacres *Audacia Spes*que paratos
Ostendunt animos, & fœdera prima novantes
Quo res cunquē cadant unum & commune sequemur
Consilium, commune opus est, commune *Periculum*,
Omnibus una salus, Duce quem Regina vocarit,
Festivum capiemus iter : lis nulla manebit :
Si qua penes fuerit nos consolatio, præsens
Mandatum *Rationis* opus comitabitur omnis
Cura erit, ad *Cerasum* ducamus ut usquē *Juventam*.

Hoc ubi composuit *Ratio* moderamine lites,
Talia voce refert : quia Dux Rectorque viarum
Solus abest, primas teneat *Sapientia* partes,
Provida consiliis, maturo incommoda sensu
Explorare valens, & quæ servanda docebit.

Illâ simul placidè accipiens mandata profatur :
Trina per immensi patet ardua culmina saxi
Semita, trita hominum tot sæcula gressibus olim,
Sed geminas tentare vias, labor esset inanis,
Vitaque subiectas fors amittenda per undas.
Hic ubi dumosis pendentia rupibus horrent
Marmora, & assiduo labentes murmure lymphæ,
Lubrica præcipiti moles fastigia calle
Ascensu superanda vetat, nec ferre *Juventus*
Ægra potest tantos dumeta per avia saltus.
Hæc ubi contiguas allambunt flumina cautes,
Creber inaccessus, quâ, spumat littore juncus,
Alterius fertur circum resonantia callis
Saxa aditus procul : hinc per opacas murmure valles
Amnis abit, latas fundens velut æquor habenas.
His oleum atque operam perdes conatibus omnem.
Non obscura loquor : color ampli gurgitis ater,
Spumantesque sinus, crebro rota vortice circum
Tortilis, & rauco reptantes murmure lapsus ;
Quod tumido stridore maris latet altior unda,

Testans

Testantur : pontemque loco natura negavit.
 Est igitur via nostra secus scopulosa vadorum
 Littora, quâ celeri descendunt concita lapsu
 Instar montis, aquæ collecta volumina. Plenum
 Panditur hic torrentis iter : *Tethys* alma quietè
 Labitur aucta vadis : facilis iactura ; per horam
 Retrorsum repetimus iter, non ulla gravabit
 Anxietas, pulchrasque sitis succurret & undas.
 Nam velut, (expertum refero) plerumquē videmus,
 Exiguo, lentum nasci de semine vimen
 Vimen erat modo, & arbor erit, deque arbore sylva.
 Ingentem scintilla movet, dum pascitur, ignem.
 Haud aliter, fluit exiguo de fonte, quod ingens
 Flumen in arva, furit : totum uno clausero rivum,
 Pollice quem præsens *Rerum Experientia* vidit.
 Dixit. Et astipulans, gratum *Experientia* laudat
 Consilium, applaudit dictisque *Peritia*. Blande
 Spes gavisa animos, *Audacia*que ilicò lætos
 Hortantur. *Metus* attendit : quò tuta *Periculum*
 Sint loca cuncta, prius graditur, servire *Voluntas*.
 Regina contenta : comes vicina *Juventam*
 Temperies dextrâ regit, & *Themis* alma sinistra.

Hoc pacto Regina omnes lætissima curas
 Componens, sua castra movet. *Sapientia* primo
 Ordine progreditur, datur *Experientia* concors
 Consiliisque viisque comes. *Ratio*que *Juventam*
 Conducit Regina, aliamquē *Peritia* turbam
 Componens, socias conjungit in ordine dextras.

Ceu *Ratio* statuit facta omnia : Nemo timore
 Segnis erat, nullum contrâ, temerarius ardor
 Præcipitem tulit antè, fuit tam sessio prudens.
 Scilicet ut prius edocuit *Sapientia*, rerum
 Exitus, & fortuna potens meliore probarunt
 Eventu. Deus optato pia vota favore
 Respexit : cœloque manum protendit amicam.

Vix prope sublimis nemoroso in vertice clivi
 Venimus, arboreos, præstantia munera, fructus.
 Subter ut umbroso residemus stipite : jam jam.

Præmatura suis labuntur pondera ramis.
 Quæ simul atquē avidis primum data gusto labellis,

Me subito adverti prorsus languore levare,
Morbus abit, cessatque dolor, tristisque recedit
Anxietas, corpusque premens, animamque fatigans.

Laus igitur rerum immenso, sit cuncta Satori,
Qui mihi languenti exhaustos cum robore sensus
Restituit, tantas volventi pectore curas.
Hunc gratâ mens laude canet, me dira tyrannis
Dum premeret, victâ incolumem de morte redemit;
Utpotè quem toties ingrata mente relinquens
Quum tremere exanimis, gelidâ formidine lethi,
Auxilium in miseris poscentem sæpe querelis
Audiit; attonito lapsûmque reduxit ab orco.
Ergo canam Dominumquæ bonum, facilemquæ parentem,
Postera gens seris pandet mea gaudia natis.
Eia animæ Dominum celebrate in sæcla redemptæ,
Vos mecum, atquæ ego vobiscum, laudabimur unâ
Voce Deum sine fine bonum, qui divite pollens
Justitiâ, veniam præstat mortalibus ægris.
Numen adoremus, castâ quod Virgine natum
In *Cruce* fortis *Amor* nostri, confixit *Amorem*,
Cantemus sanctâ innocuam cum prole parentem;

LAUS DEO.

Sanctissime & Individua TRIADOS
Invocatio paraphrastica, ex alio
idiomate.

S Acra Monas Triados suprema essentia, simplex
Ens : sine principio sinequæ semper idem,
Æternum, quo victa cadit victoria, *VERBUM*,
In cruce vim perimens mortis, & arma stygis.
Omnia contemplans oculus. Sapientia, Lumen,
Alpha, O, idem ; ortus, terminus ; arrha lucrum :
Nulli par solus, solus pare nemine gaudens :
Immotus, propriis astra movendo globis.

Ufia

Sanctissima & Individua, &c.
Uxia una ; triplex in hypostase forma creatrix :
Sola Creatoris nescia, sola sciens.

Perpes amor : stabilis Pietas, Laus iusta : quieto
Dirige sollicitum calle, salutis iter.

Constabili, succende, crema, mihi spemque fidemque
Coelitus ; ut maneat tu mihi solus Amor.

Idem aliter expressum.

Pincipium sine principio super entia cuncta
Esse beatificum, per te dans esse creatis,
Cujus abest nusquam virtus. Sapientia cunctis
Anterior præsensque viget. Trias & monas, Idem
Lumen Amor: Genitor verbum spiramen, ubique
Unus & incircumscriptus sed hypostase trina
Uxiæ simplex formâ decus, Esse, potestas.
Absque loco, loca cuncta tenens, sine tempore, tempus :
Lege modoque carens, legemque modumque ministrans
Cuncta videns, invisibilis, motusque situsque
Expers, cuncta movens, sistens. Substantia soli
Cognita perfecte tibi met. Vigor omnia firmans,
Omnia collustrans splendor. Sublimior axe
Empyreo thronus : Oceanusque profundior orco.
Ingenitus per te gignens antè omnia **VERBUM**
Tempora, par virtute Pater, Deitate coorum.
Quod victrice ferens assumptâ Carne triumphum
Et mortem & Hyga vitali super arbore vinxit.
Nulli compar honor, nullo laus comparare gaudens.
Conditor & Soter non condite, perface, firma
Spemque Fidemque, tui sed Amor super omnia regnet

FINIS

